

În lumea celor 3 R

Trăim într-o lume tehnologizată, ne bucurăm de avantajele tehnologiei moderne, dar trebuie să ne asumăm și dezavantajele acestui stil de viață. De mici trebuie să învățăm că resursele pământului sunt epuizabile și că trebuie să știm să le valorificăm eficient.

Totodată zilnic se produc foarte multe deșeuri care, dacă nu sunt gestionate corect, vor sufoca pământul.

» continuare, PG. 14

Zâna Primăvara

„Prin firele verzi ale ierbii, abia încolțite, mișună o puzderie de găze mărunte, fiecare în treaba sa.”

Costan Teodora, clasa a V-a A

Iată că a sosit și Zâna Primăvara pe meleagurile noastre!

Ea are părul lung, lung, auriu și plin de flori multicolore. În ochii ei se poate citi bucuria pe care o aduce. Rochia ei este presărată cu fluturași, albinuțe și flori colorate, toate plină e viață.

Zâna Primăvara alungă norii grei de pe bolta albastră și topește petele rămase de zăpadă. Ea trezește toate găzele, scoate la iveală capul ghiocelor gingași și încurajează firele de iarba abia încolțite să salute soarele. Ea strigă păsările călătoare înapoi în țară și înveșmântează natura cu culori vii și miresme îmbietoare.

Zâna Primăvara este așteptată cu drag de toată lumea!

» Costan Paula, clasa a IV-a A

Copilăria - liman de frumusețe și eternitate

Copilăria e un vis fericit, o rază de soare, un paradis, un curcubeu, tărâmul zâmbetelor și al momentelor magice. Este timpul în care căutăm răspunsuri la enigmele lumii.

Copilăria este și va fi cea mai frumoasă parte din viață. Cine nu își mai aduce aminte de jocurile, de veselia și curiozitatea acestei perioade? Sau de poveștile cu zâne și prințese, care pentru noi nu aveau sfârșit? Mereu îmi imaginam o continuare a poveștilor. Tărâmul zmeului era mereu asaltat de cavalerii care salvau prințesele, și de fiecare dată binele învingea răul și adevărul minciuna. Îmi aduc aminte, cum nu demult, în diminețile de vară, mă trezeam pentru a vedea miraculoasele răsărituri. Era uluitor. Soarele ca o minge de foc se ridica încet, încet, iar cerul era împânzit de bice de aur. Seara, o pulbere de stele inunda cerul întunecos, făcându-l să strălucească ca diamantele. Curând se auzea și greierele care intona cântecul iubirii.

Copilăria este tărâmul poveștilor, al prinților și al prințeselor, unde doar o dată putem ajunge. Noi trebuie să ne bucurăm de fiecare clipă și să o prețuim, deoarece ne vom aminti cu drag de toate momentele.

» Ignat Loredana, clasa a VI-a B

Vasiliu Dimitra, clasa a III-a A

CUPRINS

Primăvara cu chip de copil, cu suflet de femeie ..... » 2
Martie, o lună deosebită de primăvară! ..... » 3
Iubirea - cel mai frumos cuvânt ..... » 4
În cinstea lui Mihai Eminescu ..... » 5

Fata săracă și șoricelul fermecat ..... » 6
Misterul planetei Rally ..... » 7
În țara piticilor ..... » 8
Țara magică a poveștilor ..... » 9

Chipul frumos al poveștii ..... » 10
Olimpiadele și concursurile din școala noastră ..... » 11
Cămașa ..... » 12
Știați că .... ? ..... » 13

Pași prin istoria timpului ..... » 13
Să știi mai multe, să fii mai bun ..... » 14
2012 ..... » 15
Francofonia: istoria unui cuvânt ..... » 16

Pentru el!

Stii!? Stau acum și mă gândesc cum ar fi viața mea fără tine.... Și știi ce văd? O lume fără pic de culoare și farmec.

Tu dai culoare vieții mele! Nu pot să respir dacă tu nu respiri lângă mine!

Ești soarele ce mă trezește în fiecare dimineață atingându-mi obrazul!

Ești luna ce îmi veghează somnul în fiecare noapte!

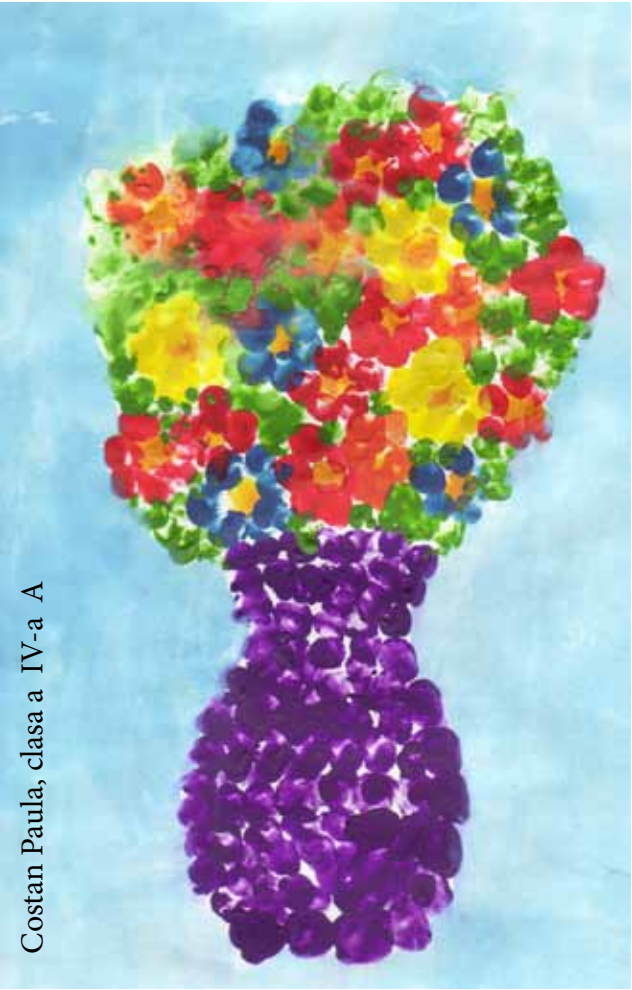
Aș putea să continui asta la nesfârșit, dar chiar nu-i văd rostul.

Pot să spun doar atât: de când ai apărut în calea mea, viața mea s-a schimbat complet și frumos.

Te iubesc!

» Illoaia Ionela, clasa a VIII-a B
» continuare, PG. 4

Primăvara cu chip de copil, cu suflet de femeie

Costan Paula, clasa a IV-a A

Primăvara

Primăvară. Zilele călduroase sunt mai lungi, mai frumoase, iar nopțile mai scurte. Razele calde ale soarelui încălzesc de zor natura dezmoțită și topesc petele rătăcite de zăpadă.

Pământul așteaptă cuminte să fie semănat, iar apoi să răsplătească munca țăranilor harnici cu recolte bogate.

Prin firele verzi ale ierbii, abia încolțite, mișună o puzderie de găze mărunte, fiecare în treaba sa. Șirurile negre de cocoare se întorc din țările soarelui. Mugurii verzi, dezmiardați de razele soarelui, plesnesc răsărind din ei flori gingașe, imaculate, răspândind în văzduh o mireasmă îmbietoare. Din pământul dezmoțit iese la iveală capul unuia dintre ghiociei curajoși.

Primăvara este un anotimp care învie natura, vestind parcă o nouă viață!

Costan Paula, clasa a IV-a A

Costan Paula, clasa a IV-a A

Iftime Andreea, clasa a IV - a A

MAMA

Mamă bună și frumoasă
Îți dăruiesc de ziua ta
Un buchet de ghiociei
Și o lalea.
Să fii fericită îți doresc,
Să ai multă sănătate
Și cu spor la toate.
Te iubesc și te admir,
Tu ești viața mea!
Mulțumesc că mi-ai dat viață
Și te rog eu, nu uita,
Pentru mine vei fi mereu o stea!

Muraru Alexandru,
clasa a IV-a A

SOSIREA PRIMAVERII

Peste tot ceva se-ntâmplă:
Codrii, dealurile se frământă.
Totu-n jur înmugurește,
Firul ierbii frumos crește.

Zumzăit de albinuțe,
Sforăit de brotăcei,
Clipocit de furnicuțe,
Zarvă mare-i printre ei.

Ce se-ntâmplă? Ce e oare?
Zarva asta așa mare?
Ce să fie? Nu-i nimic!
Primăvara a venit
Și natura s-a trezit!

Bordei Daniela,
clasa a IV-a A

Astăzi de gingas...

sfârșit de februarie. Vremea a început sa se încălzească. Vântul adie ușor. Soarele își trimite razele mângâietoare spre pământul amorțit. Podul de gheata construit cu migala de iscusita iarna, a început sa se dezghețe. Ionuț a hotărât sa plece la bunica sa. Lângă casa bunicii se întindea o pădure. Bunica l-a rugat pe Ionuț sa-i mai aducă niște vreascuri. Ionuț nici nu a simțit cum a ajuns in mijlocul păduricii. Hotărându-se sa adune ultimele vreascuri si sa ia calea întoarsa, a zărit sub un vreasc ceva mic si alb. Era subțirel si atât de gingaș încât Ionuț s-a speriat sa nu-l fi rupt.

- De unde vii? a întrebat.
- Din tara florilor, a răspuns ghiocelul.
- Si ce se aude in tara florilor?
- Am venit sa vestesc primăvara pe care o așteaptă toata lumea.
- Dar de unde ai împrumutat aceasta căciula frumoasa? a întrebat Ionuț
- Zăpada alba si moale mi-a dăruit-o ca sa nu îngheț, a răspuns ghiocelul.
Ionuț s-a întors sa plece, însa ghiocelul

l-a rugat:

- Ia-mă cu tine, ca sa mă vadă toata lumea! Sa știe ca a venit primăvara!
Ionuț i-a arătat ghiocelul bunicii si i-a zis:
- Îl iau pentru mama. Vreau sa se bucure si ea ca a sosit primăvara.

Ciprian Vasiliu, clasa a IV-a A

Costan Paula, cl. a IV - a A

Mama mea...

Cel mai frumos cuvânt rostit nu poate fi altul decât Mama. Pentru noi, copiii, mama este cea mai dulce ființă de pe pământ. Ochii căprui, părul lung și zâmbetul ei mă întâmpină în fiecare zi. În ochii ei limpezi pot citi iubirea pe care mi-o poartă și căldura din inima sa. Când se întâmplă ceva rău sau sunt bolnav, mama suferă și se roagă

pentru binele meu. Pot vorbi cu ea orice pentru că îmi înțelege orice problemă aș avea și mă sfătuiește cu blândețe.

Mama este ceva mai presus de cuvinte. Îmi rămâne să-i mulțumesc pentru toată grija și dragostea ce o are față de mine. Mulțumesc fiindcă ești! Te iubesc, mami!

Muraru Alexandru, cls. a IV-a A

Mama

Să fii mămică nu-I ușor,
Să fii pe placul tuturor.
Ajungi apoi mamă să fii,
Să crești, să plângi lângă copii.
Dar este și adevarat,
Că este cel mai minunat
Să fii femeie și mămică.
Și azi, mai mult decât oricând,
Dai vieții sens pe-acest pământ.

Prisaca Ionut,
clasa a IV-a A

Primăvara

Primele zile de primăvară sunt frumoase. Covorul argintiu de zăpadă tocmai s-a topit. Acesta este primul semn al primăverii. Păsările vin din țările calde pentru a ne încânta cu trilurile lor fermecătoare. Ghiociei firavi își scot capul din ultimele petice de zăpadă. Vântul bate lin și des printre crengile copacilor. În pădurea de la marginea

satului răsună cântecul păsăriloracompaniate de susurul tainic al izvoarelor. Concertul primăverii a început și firele subțiri de iarbă încep să coloreze natura.

Bordei Daniela,cls.a IV-a A

Muraru Alexandru, cl. a IV - a A

Mama mea

E ziua mamei mele
Și totu-i plin de flori.
Îi simt aici prezența
Ca de atatea ori.

Aș vrea să-i dau o floare
Să semene cu ea,
Dar nicio floare-n lume
Nu e ca mama mea!

Bordei Daniela,
clasa a IV-a A

Primăvara

Am în grădiniță
Un bujor și-o garofiță
Ce frumos vor înflori
Când primăvara va veni.

Foaie verde și-o cicoare
Vine primăvara, oare?
Soarele deja încălzește
Și iarba înverzește.

Copacii înmuguresc,
Mieii în dans zbenguiesc,
Oile zbiară în poiană,
Ciobănașul privește iară.

Păsările ciripesc
Un cântec dumnezeiesc
Ce răsună din livadă
Fetele vin ca să vadă

Dansul și cântecul lor
Ce îl îndrăgesc cu dor.
Hai, copii, să-l ascultam
Dupa el noi să dansăm!

☞ **Iftime Andreea,**
clasa a IV-a A

Cassandra Claudiu, cls. a IV - a A

Mamei ....

Chiar dacă toată lumea aş vrea
să-i dăruiesc,
Ce-nseamnă pentru mine nicicum
nu-i răsplătesc.
La fel și dacă astăzi nimic
nu i-aș da,
Ea este și rămâne de-a pururi
mama mea.

☞ **Ciprian Vasiliu, clasa a IV- a A**

Ghiocelul

De sub plapuma cea mare
Un ghiocel bucuros,
Scoțând capul spre lumină,
Se lauda copilaros.

☞ **Braneanu Iustina,**
clasa a IV-a A

Martie, o lună deosebită de primăvară!

Martie, prima lună din anotimpul primăvara vine cu sărbători frumoase închinatelor mamelor din întreaga lume.

La noi în Moldova, obiceiul este ca femeia să ofere de 1 Martie bărbatului mărtisor, iar de 8 Martie bărbatul să ofere cadou femeii.

Costan Paula, clasa a IV - a A

Mărtisorul este strâns legat de tradiția românească: el nu se întâlnește decât în spațiul carpatic și în zonele limitrofe. Obiceiul este cu mult anterior creștinismului, având legătură cu celebrarea anului nou agrar

Sosirea primăverii

Primăvara a venit
Și pe noi ne-a înveselit
Copacii au înflorit
Iarba iar a înverzit.

Ghiocelii au ieșit
Primăvara au vestit
Zăpada se topește
Și pe toți înveselește.

Câmpul iarăși e arat
Semn că iarna a plecat
Oamenii sunt bucuroși
Harnici și mult mai voioși

Rândunele frumușele
Vestitoare mititele
Tare mai sunt bucuroasă
Primăvară, ești frumoasă!

☞ **Rusu Alexandra, clasa a V-a B**

Dragă mamă

Mamă, azi e sărbătoarea
Dulcelui tău nume
Ce-aș putea să-ți dau eu, oare,
Mai frumos pe lume?

Tot ce-i mai frumos poți da
Pentru mama ta
Doar numai așa
Poți arăta prețuirea ta.

Dacă stâlp ce ține casă
Este tatăl, luați seama
Pentru cine vede bine
Acoperișul este mama!

☞ **Vasiliu Ana, clasa a V-a B**

primăvara. Unele legende populare spun ca mărtisorul ar fi fost tors de Baba Dochia, probabil o veche zeitate agrară, care, ajunsă la vârsta senectuții, moare și apoi renaște la echinocliul de primăvară. La geto-daci și la latini anul nou începea la 1 martie. Mărtisorul era un fel de talisman (pietricele vopsite în alb și roșu purtate la gât.) menit să poarte noroc, oferit de anul nou împreună cu urările de bine, sănătate, dragoste și bucurie.

Până în veacul trecut, mărtisorul se dăruia copiilor și tinerilor - fete și băieți deopotrivă - de 1 martie, înainte de răsăritul soarelui. Șnurul de mărtisor, format din două fire de lână răsucite, colorate în alb și roșu, sau în alb și negru, reprezintă unitatea contrariilor: vară-iarnă, căldură-frig, lumină-întuneric, fertilitate-sterilitate. Împletirea celor două culori simbolizează geneza și regenerarea vieții.

Șnurul era legat la mână, prins în piept și purtat, după zone, până la Măcinici, Florii, Paște, Armindenii sau până la înflorirea unor pomi fructiferi. Apoi era agățat, ca semn benefic, pe ramurile înflorite de măceși, vișă-de-vie, vișin, cireș, se puneau sub cloșcă

Portretul mamei

Mama mea este pentru mine cea mai bună din lume. Ea este cea care mi-a vegheat primele zile din viață și primele nopți nedormite, cea care s-a bucurat văzându-mi primul zâmbet, primii pași, auzindu-mi primul cuvânt, dar și cea care a suferit alături de mine atunci când, pentru prima dată, m-am lovit genunchiul.

Cum este mama mea?Eu o văd frumoasă. Este de statură medie, șatenă, cu ochii albaștrii, pe care i-am moștenit și eu. Este bună la suflet, dar și mereu pe fugă. De ce? Pentru că îi place să facă tot mai multe pentru mine și frații mei mai mari.. Îi place să ne facă diverse surprize, să ne facă fericiți cu mâncărurile și dulciurile preferate, să ne ofere mici cadouri care știe că nouă ne fac plăcere.

Așa este mama mea și eu o consider perfectă din toate punctele de vedere

☞ **Vasilache Bianca, clasa a V-a B**

Costan Paula, clasa a IV - a A

ori se agața la icoană.

8 Martie este ziua când sunt sărbătorite toate fetele, mamele și femeile din lumea întreagă!

Copiii din întreaga lume se străduiesc ca de 8 Martie să le ofere mamelor cadouri deosebite pentru tot ce îi învață ele, pentru toată grija și dragostea pe care o poartă pentru dâșii.

Așa și noi la școală ne-am pregătit pentru acest eveniment. Clasa a V-a B a pregătit un program artistic deosebit. Au cântat, au recitat poezii frumoase închinatelor acestui eveniment.

Mamelor care au participat la această serbare le-au dat lacrimile și au rămas impresionate de copiii lor care recitau așa frumos pentru ele. Și noua, elevilor, ne-a plăcut.

Mama pentru mine și cred că pentru toți copiii din lume este cea mai dragă ființă deoarece de mică ea m-a ajutat să fac primii pași, să îmi rostesc numele, să vorbesc și m-a încurajat în tot ce fac.

Mama este cel mai important lucru din viața mea și cred că și din viața voastră a tuturor oamenilor, așa că nu ezitați să-i spuneți cât o iubiți, în special în aceasta zi de 8 Martie.

☞ **Illoaia Alexandra, clasa a VIII-a A**

8 Martie

Luna Martie-a sosit
Și tocmai mi-am amintit
Că e ziua tuturor
Tuturor mămicilor.

Mama mea e fericită
Că e de toți mult iubită
De mine, de sora mea ,
De toată familia.

Un cadou frumos i-am dat
Tare ea s-a bucurat.
Ea a fost chiar mulțumită
Mândră și fericită.

☞ **Nechifor Andreea, clasa a V-a B**

Filip Larisa, clasa I A

Mama

Mama mea e lângă mine
Cu ea mă simt foarte bine
Când note mari am luat
Ea tare s-a bucurat.

De la ea știu tot ce știu
Ea m-a învățat să scriu,
Cum să merg, cum să vorbesc
Drum în viață să-mi croiesc.

De la ea am învățat
Un lucru mai minunat
Familia s-o iubesc
Și pe restul să-i cinstesc.

☞ **Nechifor Andreea, clasa a V-a B**

Unrequited love

by Bulgariu Gabriela

Valentine's Day is lovers' day -
A day when love is as bright as the sun.

We share kisses and hugs
With people we call our loved ones.

Valentine's Day is so great
Because it encourages you
To show your affection,
It makes you want to say
"I love you" and "I will be with you forever".

But, unrequited love is, oh, so harsh!
When the one you love does not feel like you do,
You suddenly are left in the dark
Wishing this reality was untrue.

I once loved someone in this way
And, on Valentine's Day,
I went to him, just to say
"I would like you to be mine"...

Unfortunately, he didn't want my heart.

Iubirea - cel mai frumos cuvânt

de Vasiliu Andreea

Iubirea, un cuvânt sfânt,
Are omul pe pământ.
Cuvânt dulce și curat
Ce nimeni nu l-a uitat.

A IUBI nu e păcat
Când iubești cu-adevărat,
Iar Dumnezeu a lăsat
Florile să înflorească
Oamenii să se iubească.

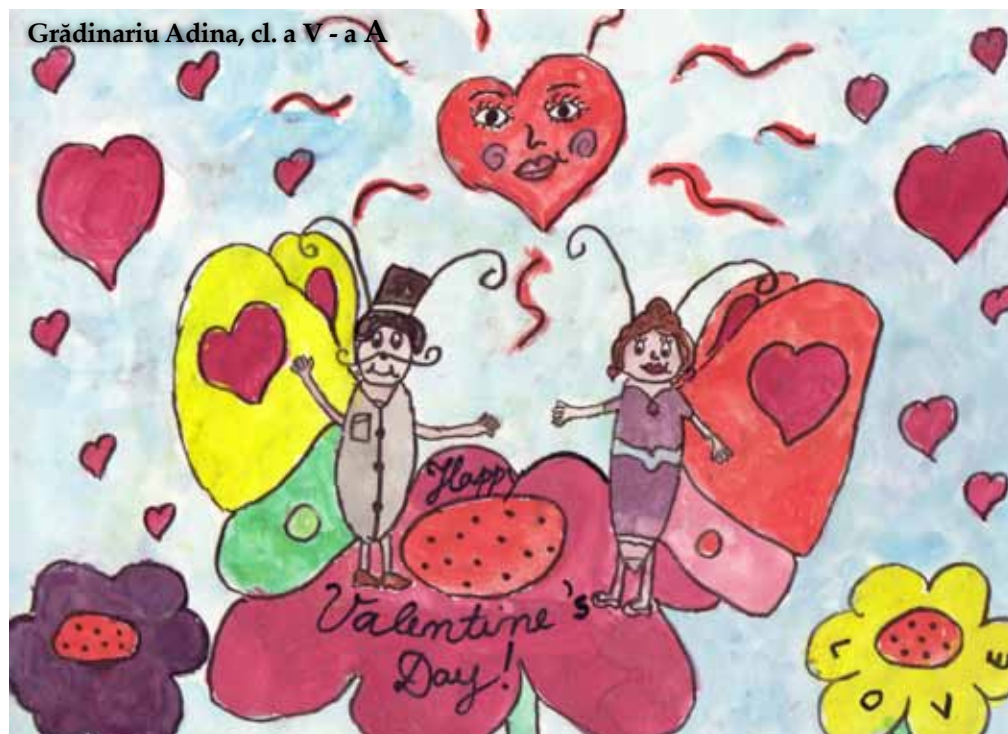
Și de la pământ la cer,
Eu iubesc un băiețel,
Iubesc sincer și curat
Un băiat adevărat.

E isteț și drăgălaș,
Are suflet de-ngeraș,
Mă ajută când mi-e greu,
Mă sfătuiește mereu.

Și chiar de ne mai certăm,
Repede ne împăcăm,
Căci cearta nu are valoare
La o iubire- așa mare.

Te iubesc!

Valentine's Day

Cele mai frumoase declaratii de dragoste

Valentine's Day 2013

continuare, PG. 1

Mi-e dor de tine

Mi-e dor de clipele ce au trecut
De timpul când ne-am cunoscut.

Cuceritor tu m-ai privit în ochi,
De-atunci te port în gândul meu
Și noaptea te visez mereu.

Iar ziua nu știu ce-i cu mine-

Dar totuși știu:

MI-E DOR DE TINE!

"I love you", spun în engleză,
"Je t'aime", în franceză,
Dar cel mai frumos îmi sună
"Te iubesc", spus în română.

Ești atât de frumoasă
Încât inima nu mă lasă
Să te am doar pentru mine.
Și când mă uit la tine
În ochii tăi eu mă topesc
Și îți spun că TE IUBESC.

Am nevoie de tine,

Doar de iubirea ta într-un sărut!

Mitrea Andreea, clasa a VI -a B

Filip Robert, clasa a VIII -a B

Lista câștigătorilor concursului de

Valentine's Day 2013

Premiul pentru "CEA MAI FRUMOASĂ DECLARAȚIE DE DRAGOSTE":

Locul I – Mitrea Andreea (VIB)

Locul II – Illoaia Ionela (VIIIIB)

Locul III - Filip Robert (VIIIIB)

Premiul pentru poezie:

Locul I – Bulgariu Gabriela (VII)

Locul II – Beșleagă Mălina (VIII A)

Locul III – Illoaia Ionela (VIIIIB)

Mențiune – Vasiliu Andreea (VIII A)

Premiul pentru DESEN:

Locul I – Steluța Măruța (VII)

Locul II – Vasilache Delia (VIIIIB)

Locul III – Grădinaru Adina (VA)

Mențiune – Irimia Andreea (VII)

Cupidon

de Beșleagă Mălina - Ilaria

Câte-n lună și în stele
"TE IUBESC" e la vedere.
Sfântul Valentin veghează
Cupidon le aranjează.

Merge-n sus și merge-n jos
Căutând "lucrul" frumos.
Poate, poate se-nfripă
O dragoste, o idilă mică.

El stă singur sus pe-o scară
Cu arcul spre inimioara
Celor doi tineri frumoși
Ce se tot privesc sfios.

Cum dă drumul la săgeată
Pleacă apoi în lumea toată...
Deodată se strecoară, sentimente de
iubire -

Și sunt orbi de fericire
Cei doi tineri pe o bancă.

Iubirea

de Illoaia Ionela

Atunci când simți că pieptul
S-aprinde încet, încet
Și simți că arde focul
Îți spun, iubești complet!

Când îți aduci aminte
De chipul lui frumos,
Îți fug ușor prin minte
Cuvinte fără rost.

Ai vrea doar să îl vezi
Pentr- un minut, o clipă.
Iar ochii tăi cei verzi
Vor străluci de frică.

Te va privi în ochi
Și îți va spune:
"Ești tot ce am mai bun
Pe- această-ntregă lume."

Glasul Școlii, nr16

Valentine's Day

Valentine's Day este considerată a fi o zi dedicată îndrăgostiților și iubirii veșnice. Aceasta se sărbătorește încă din anul 269 î.H., când, în Roma, Sfântul Valentin s-a sacrificat pentru ca tinerii să aibă dreptul de a se căsători cu persoana pe care o iubesc. Ziua Îndrăgostiților a devenit o sărbătoare universală: 14 februarie este cunoscută drept Valentine's Day peste tot în lume.

Legenda spune că era un împărat roman al cărui nume era Claudiu al II-lea. El era un luptător îndârjit și a avut multe războaie. El a vrut o armată puternică, dar majoritatea bărbaților romani nu doreau să meargă în luptă. Împăratul s-a gândit că, în locul luptei, bărbații preferau să stea acasă cu soțiile și copiii lor. În consecință, Claudiu a decis ca niciunul dintre soldații din Roma să nu se mai poată căsători. Împăratul s-a gândit că această lege îi va face pe bărbați să meargă la război și să lupte ca niște adevărați soldați.

Valentin, care era un preot creștin, credea că dreptul oamenilor de a se căsători era dat de Dumnezeu, iar Claudiu nu avea dreptul să-l interzică. El a căsătorit în secret cupluri, cununiile fiind făcute în locuri secrete, pentru a nu putea fi găsit de împărat.

Steluța Măriuța, cls. a VII - a

Într-un final, Claudiu l-a găsit și l-a arestat. Lui Claudiu i-a plăcut personalitatea lui Valentin, considerând că este un om tânăr și înțelept. L-a încurajat să renunțe la creștinism și să devină un soldat roman. Când Valentin a refuzat, a fost înțemnițat și condamnat la moarte. Până în ziua execuției, el a trimis scrisori de adio către prietenii săi și le-a semnat scriind "Adu-ți aminte de Valentin al tău."

Valentin a fost probabil executat pe 14 februarie în anul 269 sau 270. Nu se cunosc toate detaliile legate de viața sfântului Valentin și nu se știe dacă legenda are o bază istorică reală.

Cu această ocazie am luat câteva interviuri colegelor noastre.

Ce înseamnă pentru tine ziua de Valentine's day?

Pentru mine această Valentine's day este o zi minunată deoarece îndrăgostiții au prilejul de a-și transmite sentimentele.

Bulai Sabina – clasa a VIII-a B

Pentru mine Valentine's day este o zi obișnuită ca și celelalte zile. Pentru a ne arăta dragostea față de celelalte persoane nu ne trebuie o zi specială, ci aceasta se poate arăta în fiecare zi.

Ilioiaia Alexandra – clasa a VIII-a A

Cum ai petrecut acesta zi?

Ziua de Valentine's Day mi-am petrecut-o ca orice om, dar puțin deosebită de unii. Când am ajuns la școală am fost anunțată că am luat premiul I la concursul de desene de Valentine's Day. Pentru mine a fost cea mai frumoasă zi și întădevar deosebită de celelalte!

Steluta Mariuta – clasa a VII-a A

În ziua de Valentine's day tinerii folosesc foarte mult cuvintele "Te iubesc,, și iată câteva modalități în care puteți să roștiți aceste cuvinte :

Catalana - T'estimo!

Engleza – I love you!

Germana - Ich liebe dich!

Greaca - S'ayapo!

Albaneza - Te dua!

Basca - Maite zaitut!

Bosniaca - Volim te!

Bulgara - Obiceam te!

Franceza - Je t'aime!

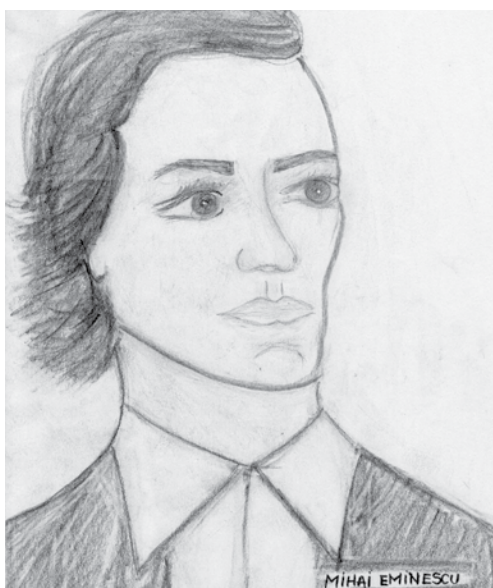
Latina - Te amo!

Spaniola - Te amo!

Italiana - Ti amo!

➤ Vasilache Delia, clasa a VIII - a B

În cinstea lui Mihai Eminescu

"Eminescu e întruparea literară a conștiinței românești, una și nedespărțită." Nicolae Iorga

Iacobuț Marian, cls. a VII - a

Am avut un public numeros, sala fiind neîncăpătoare pentru cei care au venit să ne urmărească.

Emoțiile au fost foarte mari, dar am reușit să le facem față, iar la finalul serbării toți colegii din celelalte clase prezente ne-au apreciat.

➤ Bulgariu Gabriela, clasa a VII-a

Pe 15 ianuarie clasa a VII-a a susținut o frumoasă serbare în cinstea marelui nostru poet Mihai Eminescu.

Deoarece semestrul al II-lea a început în data de 14 ianuarie a trebuit să pregătim serbarea încă din luna decembrie.

Cu toții ne-am implicat în organizarea serbării, astfel colegul nostru Iacobuț Marian a făcut un desen în creion al marelui poet, altcineva a făcut o prezentare a vieții și operei poetului, iar toți colegii mei s-au străduit să recite și să cânte cât mai bine.

Am prezentat elevilor din școala noastră o selecție din cele mai cunoscute poezii, aceștia fiind impresionați de frumusețea și melodicitatea versului eminescian.

Glasul Școlii, nr16

Drumul spre mare

eram în vacanța de vară prin luna lui august. Ne-am cumpărat bilete de tren în dimineața de 8 august, iar seara trebuia să plecăm spre Năvodari, Constanța. Era o dimineață însorită de vară în care păsările cântau melodios, copacii erau încă verzi și plini de viață, florile erau colorate și pline de parfum, copiii se mai bucurau de zilele însorite din vacanța lor, totul în jur era plin de viață.

La ora douăzeci și unu păseam în tren alături de ceilalți treizeci de copii și îndrumați de profesor. Se anunțase o noapte în care nu aveam să dormim deloc. După ce am fost împărțiți pe compartimente, pentru scurtă vreme s-a făcut liniște. Domnii controlori ne-au verificat biletele, apoi am început să facem fiecare câte ceva care să ne capteze atenția. Deodată din compartimentul alăturat am auzit niște zgomote foarte puternice din care nu prea înțelegeam mare lucru. Liniștea călătorilor fiind tulburată, unul dintre controlorii care se perinda pe coridor a mers în acel compartiment pentru a rezolva problema. Domnul profesor a sărit ca ars de pe scaun dându-și seama că zgomotul venea din compartimentul colegilor mei. Aceștia și-au montat telefonul mobil la una din boxele luate la noi și au pornit muzica la maxim provocând un sunet puternic, dar au scăpat doar cu o amendă care le-a cam luat din banii de cheltuială la mare. Când spiritele s-au mai liniștit am ieșit pe coridor. Uitându-mă afară îmi treceau o mulțime de imagini prin față cu mare viteză. Totul era într-o continuă mișcare. Uitându-mă la ele am început să amețesc. Luându-mi

privirea de la geam am văzut spațiul îngust cu ferestre din loc în loc și uși transparente prin care puteai admira activitatea celor dinăuntru. Într-un compartiment călătorii se uitau la un film foarte amuzant, în altul oamenii mai în vârstă dormeau, alții ascultau muzică, alții jucau cărți, alții spuneau glume. Eu m-am oprit pe coridor unde împreună cu un grup de colegi am făcut cunoștință cu alt grup de copii care, culmea, mergea tot la Constanța, doar că ei erau cazați în Euforie Sud. Pe două pătri ne-am așezat jos și am început să așezăm cărțile pentru un joc care se lăsa cu pedepse. Jocul devenea distractiv, apropiindu-se un controlor am intrat puțin în alertă deoarece nu aveam voie să poposim mult pe coridor, dar ne-am liniștit când privindu-ne de sus ne-a zâmbit și ne-a spus să ne distrăm, dar nu cu mult zgomot, apoi s-a întors pe drumul pe care a venit.

Cele șase ore de mers cu trenul au trecut foarte repede ajungând la trei și jumătate în gara din Constanța. Toată lumea era obosită. Am coborât din tren, doar că Andreea, fiind ultima, geamantanul i-a îngreunat coborârea deoarece era foarte mare și nu-l putea scoate singură din tren, noroc de doi băieți amabili care au ajutat-o să coboare și să-l ducă la autobuzul care urma să ne ducă la complex.

Deși aceea a fost a doua mea călătorie cu trenul puteam să spun că a fost prima deoarece la șase anișori nu prea înțelegeam ce e acela tren, dar acum am analizat fiecare minut cu atenție rămânându-mi în minte toate lucrurile minunate din acea călătorie cu trenul.

➤ Beșleagă Mălina, clasa a VIII-a A

Încercări literare

Costan Teodora, clasa a V - a A

A fost odata ca niciodată departe, departe, într-un sătuc sărac o fată pe nume Veronica. Ea era singură la părinți, dar familia ei era săracă foarte. Într-o zi, din nefericire, mama Veronicăi s-a dus pe lumea cealaltă și a rămas doar cu tatăl său și i-a zis :

-Tată, vremea a trecut, iar odată cu ea și eu m-am înălțat spre cer ca un trandafir ce crește și înfloarește zi de zi.

-Adevărat grăiești, draga mea fiică !

-Tată, aș vrea să plec și eu în lume să-mi găsesc rostul.

-Fie cum dorești, fata mea. Îmi pare rău că nu te pot ține lângă mine. Dumnezeu să-ți lumineze calea.

Cei doi își luară rămas bun, fata își luă niște merinde și plecă. Merse, ce merse, dar noaptea o ajunse. Veronica se furișă în trunchiul unui copac și adormise.

Dimineața, când ieși afară, auzi o voce:

-Bună dimineața !

Veronica se întoarse și , ce să vadă, copacul vorbise. Fata se minună și-i spuse:

-Tu, vorbești ?

-Da !

-Dar cum e posibil ?

-Când eram puiet am ajutat un șoricel care a spus că pentru fapta mea bună mă va răsplăti făcându-mă să grăiesc.

-Unde pot să-l găsesc pe acest șoricel fermecat ?

-Draga mea fată, primește aceste

pere și când nu vei ști pe unde să mergi mănâncă o pară , apoi rogi semințele să-ți arate calea.

Veronica plecă și se alese cu trei pere mari și coapte. Mănâncă o pară, luă semințele și le zise:

-Semințe, semințe, duceți-mă la șoricelul fermecat !

Atunci semințele îi răspunseră :

-La șoricelul fermecat de vrei să ajungi înainte să mergi până la târâmul cu șoriceii.

Fata înghiți adânc, puse celelalte două pere în traistă și porni la drum. Merse o zi și o noapte, ea nu se odihni nicio pic.

Pe drum se întâlni cu un câțel șchiop :

-Vai săracuțul de tine, vai de mine !

-Ham ! Ajută-mă, fata mea ! Ham! Te rog ! Ham !

Atunci fata își luă eșarfa de pe cap, îl bandajă și-l întrebă :

-Și tu poți vorbi ?

-Bineînțeles ! Ham !

-Tot șoricelul fermecat te-a ajutat ?

-Ham ! Desigur !

-Îmi poți spune și mie unde îl găsesc?

-Mergi până la târâmul cu șoriceii !

Fata săracă și șoricelul fermecat

Ham !

-Asta știu, dar pe unde trebie s-o iau ?

-Mergi tot înainte ! Ham !

-Mulțumesc !

Veronica merse, ce merse și văzu un șoricel ce se lupta cu un șarpe. Atunci ea luă un pietroi și-l aruncă pe capul șarpelui sfărâându-l. Șoricelul speriat o luă la fugă.

-Stai, așteaptă-mă, nu fugi ! Vreau să te întreb ceva ! Te rog !

-Ce vrei să mă întreb ? Chiț, chiț !

-Unde pot să-l găsesc pe șoricelul fermecat ?

-Pe târâmul cu șoriceii! Chiț !

Și dispăruse.

Veronica mai mănâncă o pară și întrebă semințele pe unde să apuce ca să ajungă la șoricelul fermecat.

-La șoricelul fermecat de vrei să ajungi mergi pe drumul care duce la pădure.

Fata se uită de jur împrejur și zări o pădure, apoi se îndreptă spre ea. În drumul ei Veronica întâlni o tufă de trandafiri. Când încercă să miroase trandafirii, aceștia se închiseră. Fata merse mai departe și văzu un semn pe care scria pădurea egoistă. Veronica scoase și ultima pară o mănâncă și întrebă semințele pe unde să o ia.

-La șoricelul fermecat de vrei să ajungi prin pădure trebuie să apuci.

Apoi dai de căsuța lui.

Fata intră în pădure. Totul era înfricoșător în pădurea egoistă. Până și copacii erau înfricoșători. După ce ieși din pădure văzu târâmul șoriceilor.

Merse spre el și dădu de două porți mari de fier. Veronica încercă să deschidă porțile, dar în zadar. Atunci un șoricel o întrebă:

-Ce cauți pe târâmul șoriceilor ?

-Vreau să-i cer ceva șoricelului fermecat !

-Îți dau voie să treci !

-Mulțumesc frumos ! Fii bun și spune-mi unde pot să-l găsesc pe șoricelul fermecat ?

-Mergi tot înainte ! Chiț !

Veronica merse înainte și-l văzu pe șoricel vrând să ia din copac un măr. Fata luă mărul și-l dădu șoricelului:

-Pentru faptele tale bune pe care le-ai făcut de-a lungul drumului îți voi îndeplini o dorință.

-Aș vrea să ne scapi de sărăcie pe mine și pe tatăl meu.

-Veronico, du-te acasă și acolo vei găsi o nouă casă și o curte frumoasă.

-Îți mulțumesc din suflet !

Și-am încălecat pe-o șarpe și v-am spus povestea mea. Și-am încălecat pe-o căpșună și v-am spus o mare minciună.

❖ Ioniță Rebeca, clasa a VI-a A

Costan Paula, clasa a IV - a A

Bătăliile

Era o zi minunată. Eu și Gabi ne curățam navele de război. În acel moment a venit Răzvan. El era mai harnic ca noi, avea nava deja spălată. Ne-am grăbit și noi.

M-am gândit să formăm o breaslă. Am fost toți de acord și fiindcă eu venisem cu ideea am devenit căpitanul. Am mers toți la administratorul de lupte, am plătit suma și i-am pus numele NightBlood. Fiindcă eu am format breasla, nava mea avea o culoare mai închisă. Eram fericit fiindcă eram căpitanul.

După plecarea de acolo căutam bresle de duel. Am găsit una. Era prima noastră bătălie de acest fel. Am fost

Mărănduca Răducu, cls. a VI-a A

teleportați în arenă. Eram trei contra a cu douăzeci la cincisprezece. Era cinci. Răzvan folosea multe rachete. Eu prima noastră bătălie și prima noastră și cu Gabi le țineam piept în apropiere. victorie. Am primit și câțiva bani pe Noi eram la început și nu prea ne care i-am împărțit. Eram fericit, mă descurcam, dar la final am câștigat așteptasem să o pierdem.

Din banii făcuți am mers și ne-am luat arme noi și tot ce ne mai trebuia. Am căutat noi membri puternici. Ni s-au alăturat încă zece membri. Am dat încă o bătălie, scorul a fost din nou avantajos pentru noi. Banii s-au împărțit egal la toată echipa intrată la duel. Făceam asta din plăcere, doar pentru a ne distra. Încet, încet am urcat în clasament. După ceva timp eram pe locul șapte cu optzeci de victorii, treizeci de înfrângeri și patru egaluri. Eram mulțumiți de clasamentul pe care îl aveam.

Eram un căpitan care se mândrea cu breasla lui. Făceam glume și dueluri între noi, apoi luptam uniți. Ne ajutam reciproc la orice. Eram pe locul șapte, dar eram cea mai unită breaslă.

❖ Nistor Cristian, clasa a VIII-a B
Glasul Școlii , nr16

Misterul planetei Rally

”Uitând de paradisul din care plecasem coborâsem pe tărâmul interzis.”

- **U**nde sunt cheile ? Vreau să pornesc mașina timpului.
Am luat cheile, le-am învățat, iar mașina timpului porni. Zburam ca un fulger printre miile de stele ce sclipeau. Sateliți, meteoriți treceau pe lângă mine ca gândul. Nu știam prea multe despre Rally, dar era de ajuns pentru a-mi stârni curiozitatea și a mă duce în explorarea ei. Rally este o planetă necunoscută, periculoasă și care fusese vizitată foarte puțin. Am fost atenționată să nu mă duc, dar nu am ascultat pe numeni. Ca un explorator rătăcit, ce eram, am plecat în explorarea ei.

Aterizasem încet pe Rally. Ceasul indica ora douăzeci și două și trei minute. Fără să stau pe gânduri am coborât din navă. Uitând de paradisul din care plecasem coborâsem pe tărâmul interzis. Orașul avea multe blocuri înalte semn că erau mulți locuitori pe planeta Rally. Străzile mici și înguste împânzeau orașul imens. În spațiile libere intervenea vegetația care se încadra perfect în decor. Ici-colo vedeai câte un felinar amplasat pe marginea străzii. Era seară, dar afară era o lumină de ziceai că era amiază. Privirea îmi fu furată de o lumină mov ce acoperea cerul. Am privit la ceas, iar ora era tot atât, douăzeci și două și trei minute. Am pus mâna la ochi și i-am închis câteva secunde, iar când i-am deschis săgeți mov spârgeau cerul. Soarele își făcu și el apariția cu toate că era noapte. Nu mai înțelegeam nimic din ce se întâmpla. Mă uit în jur, dar nu era nimeni. Orașul era pustiu. Nimeni nu mergea sau zbura prin el. Mă plimbam singură ca printr-un labirint ce nu-l puteam descifra. Merg, ce merg și ajung la un pod. De partea cealaltă de pod nu se vedea nimic. Am trecut pe el ușor și am călcat pe pământ. Iarba era albastră, iar cerul verde. Blocurile erau întoarse pe dos. Copacii erau plantați în aer, cu rădăcina deasupra pământului, iar coroana lor era mai mult sub pământ. Cu florile se întâmplase la fel. Priveam lung la ele.

Cineva îmi puse mâna pe umăr. Mă întorc cu o privire rătăcită și-l privesc. Era un om înalt de statură, îmbrăcat în haine albastre, cu o pălărie deasupra și o pălărie în cap. „El este răspunsul la toate întrebările”, îmi spusese în gând. Nu-mi dezvălui numele așa că îl numisem Vrăjitorul. Cu un glas răgușit mă întrebă ce caut eu acolo. Am privit adânc în ochii lui

prof. Gabriel Radu

pătrunzători. Aflasem de la el că peste câteva minute avea să se întâmple ceva. Vrăjitorul plecase la fel de repede pe cât venise. Afară era lumină, dar luna și armata sa de stele erau pe cer. Acum nu mai înțelegeam nimic. Din depărtare se zăreau venind spre mine niște extraterestri verzi. La început am crezut că este o invazie de extraterestri, dar mi-am dat seama că nu era nimic din ce îmi închipuisem eu. Un extraterestru mai prietenos a venit la mine. Îmi arată locurile misterioase pe care nu le mai văzusem niciodată. Ceilalți extraterestri erau frații lui. La început am fost uimită de ce mi-a zis și nu am putut să cred, dar era adevărat.

Mi-a spus că mă va vizita împreună cu frații lui. Am zămbit, deși nu știam unde o să-i primesc pe toți extraterestrii. Ei îmi spuse-

ră că planeta Rally este o planetă frumoasă, dar care nu fusese încă vizitată de niciun pământean. Atunci am întrebat de Vrăjitor, cum ajunsese el aici. Vrăjitorul era un astronaut care explora o planetă apropiată și nava lui spațială avusese o defecțiune și așa a aterizat aici. Ei îmi spuseră că Rally este de fapt o planetă împărțită în două părți. Prima parte este liniștită, soarele răsare dimineată roșu și apune tot roșu, în cealaltă parte soarele răsare seara și în fiecare zi apare câte o culoare nouă. Pe Rally totdeauna era lumină. Timpul la ei se măsoară în ani. Un minut înseamnă un an. Rally era într-adevăr o planetă ciudată. Am urcat în nava spațială și am plecat spre Terra gândindu-mă ce planetă ciudată și fantastică este Rally.

✧ Ignat Iuliana, clasa a VIII-a A

Miștea Andreea, clasa a VI-a B

Este o zi ploioasă și plictisitoare. Stau la fereastră și privesc peisajul care, parcă și el este supărat de atâta ploaie.

Stând și privind îmi veni o idee, să citesc o carte despre planete. Mi-a plăcut atât de mult încât seara când m-am culcat am avut un vis.

Eram într-o navă spațială și mă îndreptam spre planeta Ural. Când am ajuns eram mirată și nerăbdătoare să cunosc orașul. Pe cerul verde strălucea soarele portocaliu, iar pe iarba albastră creșteau flori multicolore.

Mergând pe alee m-am întâlnit cu o fată destul de ciudată. Nici nu apucasem să deschid gura că ea a și zis:

- Bună ! Eu mă numesc Douăzeci. Se pare că ești nouă pe aici !

- Da ! Eu sunt de pe planeta Terra. Douăzeci este

Glasul Școlii , nr16

Misterioasa planeta Ural

numele tău ? Și de ce ești îmbrăcată în negru ?

- Pe planeta aceasta toți locuitorii au numele reprezentat prin cifre, iar îmbrăcămintea este neagră. Nu îți fă griji, te vei obișnui cu planeta noastră. Apropo, nu vrei să-ți pun un nume ?

- Sigur ! Poți să-mi pui orice nume vrei.

- Îți voi spune Douăzecișidoi.

Și astfel am căpătat un nume ciudat. Am întrebat-o dacă pe

această planetă trăiesc și animale, insecte, iar dânsa mi-a spus că la capătul orașului se află o pădure misterioasă despre care circulă tot felul de basme.

- Eu propun să ne aventurăm și noi în acea pădure. Ce spui Douăzeci ?

- Se spune că cine intră în acea pădure nu mai iese teafăr !

- Ei ! sunt doar povești. Cunoști, tu, pe cineva care a intrat și nu a mai ieșit ?

- Da, unchiul meu.

- Haide să mergem ! Măcar vom avea o aventură.

Și astfel am pornit la drum cu puțină spaimă în noi. Ajunse la capătul orașului am văzut pădurea. Copacii erau înalți, erau de o culoare verde închis, iar din interiorul pădurii ieșiau tot felul de zgomote.

Dintr-o dată am auzit o voce :

- Intrați, nu vă fie frică !

Așa am și făcut. Am pătruns în inima pădurii. Cu cât

înaintai cu atât copacii erau mai mici și mai frumoși. Brusc în fața noastră a apărut o femeie ce ni-a zis să nu ne fie frică deoarece aici locuiesc tot felul de viețuitoare care sunt inofensive.

Nu am avut curajul s-o întreb cum o cheamă, dar ea ni-a zis că se ocupă cu îngrijirea viețuitoarelor. Atunci Douăzeci a spus :

- De ce circulă tot felul de basme despre această pădure ?

- Pentru că nimeni nu a avut curajul să intre în ea, iar zgomotele scoase de viețuitoare îi făceau să se sperie.

- Dar cum se face că tu ești aici ? am întrebat-o eu.

- Eu sunt de pe planeta Retip și am venit tot la fel ca tine ca să explorez această planetă. Am auzit și eu aceste basme, dar nu le-am crezut și-am venit aici unde mă simt foarte bine cu viețuitoarele.

I-am mulțumit pentru răspunsuri. Ne-am întors în oraș, dar nu am spus nimănui nimic pentru că așa a dorit acea femeie.

Mi-am luat rămas bun de la Douăzeci, m-am urcat în navă și mă îndreptam spre casă. Mi-am dat seama că planeta nu era prea ciudată, dar era misterioasă fiindcă tot n-am aflat despre unchiul lui Douăzeci.

Apoi m-am trezit și mi-am dat seama că totul a fost un vis.

✧ Brăneanu Magda, clasa a VIII-a A

Dincolo de portal

Isabela, o adolescentă de 15 ani, s-a gândit să meargă la bibliotecă. Când a ajuns, nu știa ce carte să aleagă, dar apoi a văzut o carte foarte interesantă.

Când a ridicat cartea, s-a deschis un portal.

Aceasta nu știa ce se întâmplă. Curioasă a intrat în acel portal, dar apoi acesta s-a închis și nu mai avea cum să iasă. Așa a ajuns pe un tărâm fermecat. Acolo a văzut un leu foarte mare care se plimba. Speriată s-a urcat într-un copac, dar leul i-a spus să nu se sperie că nu-i face nimic. Isabellei nu-i venea să creadă că acel leu poate vorbi. Încet, încet s-a dat jos. Ei au făcut cunoștință, spunându-i că îl cheamă Churchak. Acesta i-a povestit totul. I-a spus că el este regele acestei lumi, apoi i-a arătat această lume și i-a făcut cunoștință cu toate animalele.

Grădinaru Adina, cls. a V - a A

Acestea, când au văzut-o, au întrebat-o cum au ajuns aici, iar aceasta le-a povestit totul.

Isabella i-a întrebat cum poate să ajungă acasă. Ele i-au spus că îi trebuie diamantul de gheață care se află în muntele de gheață. I-au mai spus că acesta este foarte greu de găsit și că trebuie pus în stejar.

Churchak a însoțit-o în călătorie. Au ajuns pe munte și după mult efort au luat diamantul.

Spre seară au ajuns înapoi. Isabella și-a luat rămas bun de la toate animalele. Apoi a pus diamantul în stejar și s-a deschis portalul.

Când a intrat în portal a ajuns din nou în bibliotecă. Aceasta credea că a stat foarte mult, dar a stat doar o oră. Isabellei nu-i venea să creadă, i se întâmplaseră atâtea lucruri ciudate.

✧ **Vasilache Delia, clasa a VIII-a B**

Muraru Iuliana, cls. a VI - a B

In țara piticilor

Pe bolta înstelată se aprinde focul tainic de lumină. Cuprins de vraja poveștii citite de bunica și de venirea somnului, Mihăiță ajunde pe tărâmul viselor.

O lume misterioasă și nemaiîntâlnită apare în fața ochilor curioși ai băiatului. Ciripitul vesel al păsărilor îi încântă auzul lui Mihăiță. Ochișorii mici și negri ca mura admiră pitorescul peisaj. Din depărtare îi zâmbesc munții cărunți străjuți de brazi falnici.

Mergând liniștit și desfătându-și privirea, Mihăiță simte o furnicătură pe piciorul drept. Uimit, băiatul încearcă să-și dea seama ce este cea mică vietate întrebând:

- Cine ești tu?

- Eu sunt un pitic prietenos cu toți copiii buni. Am auzit că-ți ajută părinții și bunicii și că te porți frumos cu cei din jur. Cum faptele bune trebuie

răsplătite, m-am gândit că ți-ar face plăcere să mergi într-o călătorie pe care nu o vei uita niciodată. Ce zici de propunerea mea?

- Hmm...nu cred că am nimic de pierdut. Hai, să nu mai pierdem timpul!

Mihăiță și piticul au mers pe un drum din turtă dulce și au ajuns la un râu cam ciudat care avea în loc de apă, ciocolată topită. Pofticios din fire, băiatul s-a oprit să guste din ciocolata irezistibilă. Aplecându-se să guste din cea delicată, băiatul a observat o furnică care era prinsă în vârtejul de ciocolată. Fără a mai sta pe gânduri, băiatul a ajutat-o.

- Mulțumesc că mi-ai salvat viața. Credeam că o cămoră acolo. Ciocolata aceasta poate părea delicioasă, dar este și mortală.

- Cu mare plăcere, cred că oricine ar fi făcut la fel.

Atunci interveni piticul:

- Nu oricine ar fi făcut la fel. Există

unele persoane cu inimă de piatră.

- Pentru efortul depus îți voi da voie să alegi dintre trei brățări, fiecare având un dar aparte.

Mihăiță a ales brățara din mijloc și a plecat mai departe.

De la atâtea drum celor doi li s-a făcut foame. Au ajuns la o casuță din biscuiți, cu acoperiș din acadele. Pe margine erau așezate multe bomboane colorate. Piticul l-a invitat pe Mihăiță în casă, apoi i-a arătat o cameră plină cu jucării nemaiîntâlnite, prăjituri și torturi cu diverse arome. Amândoi s-au pus la masă. După ce au gustat din toate, s-au așezat pe o canapea spațioasă și comodă. Fără să bage de seamă, Mihăiță a adormit. Când s-a trezit era în patul lui. Era atât de confuz... Se întreba dacă a fost real ce i s-a întâmplat. Apoi a observat brățara subțirică ce atârna de încheitura lui.

✧ **Nechifor Andreea, clasa a V-a B**

O călătorie de neuitat

Este luni, o zi frumoasă și plăcută de iarnă. Fulgii mari și pufoși se aștern pe pătura imensă și imaculată. La școală este agitație mare. Astăzi este ultima zi din semestrul I. Eu și clasa mea ne-am propus ca în această vacanță să mergem la Oradea, la fosta noastră dirigintă și să o colindăm.

Dis-de-dimineață, am pornit cu toții spre gară îndrumați de doamna dirigintă și de câțiva părinți. Am așteptat trenul și eram nerăbdători să ajungem la destinație. Iată că vine și trenul. Entuziasmați și fericiți ne urcăm în el. Ne-a luat ceva timp să ne găsim locul și partenerii de compartiment. După câteva minute eram toți așezați unde trebuia. Controlorul a venit să verifice biletele. Toți eram în regulă, mai puțin Andrei căci nu-și găsea biletul și s-a speriat. Am început să-l căutăm toți, iar într-un final l-am găsit. Am răsuflat

ușurați și ne bucuram de acele momente. Priveam fascinați pe geamuri. Era nemaipomenit. Văzusem o mulțime de locuri și peisaje minunate. Am deschis geamul și scoteam capurile afară, curentul puternic ne bătea drept în față, iar părul era total zbârlit. Râdeam și ne simțeam minunat. După ce am luat masa am ieșit toți pe hol, iar domnul Ilieaia, tatăl Alexandrei, a început să ne cânte din fluier. Noi cântam colinde, iar el ne acompania. Creasem o atmosferă foarte plăcută și degajată.

Într-un final am ajuns la doamna dirigintă și am colindat-o. Ne-am întors cu același tren și am avut parte de aceeași distracție și voie bună.

Acea călătorie cu trenul a fost și este de neuitat.

✧ **Vasiliu Andreea, clasa a VIII-a A**

Raza de soare

Soarele are multe raze, dar una este mai specială, fiindcă are prieteni în toată lumea. Aceasta începe să fie activă primăvara, atunci când natura se trezește la viață.

Nechifor Daniela și
Rusu Cristina cls. a V-a B

În ziua de 1 Martie ea o roagă pe mama sa să o lase la joacă. Pentru început, trezește ghiocelii adormiți și apoi pe ursul somnoros care a hibernat întreaga iarnă. Fiind prietenii ei, încep să se joace. Nu au reușit să

se pună de acord ce anume să joace. Ghiocelul dorea să se joace de-a v-ați ascunsă, ursul dorea să o prindă, iar raza de soare își dorea să se joace cu o minge. Toți aveau opinii diferite. Ce puteau face acum... Ca niște prieteni buni au hotărât să joace, pe rând, ceea ce dorea fiecare. Ursul a rămas să „pitească”. Raza s-a ascuns într-un nor, iar floarea în zăpadă. Ursul nu își găsea prietenii niciunde și începu să se îngrijoreze. Amicii lui văzând aceasta au venit la el și l-au întrebat:

- Ursule, de ce nu ne-ai căutat?

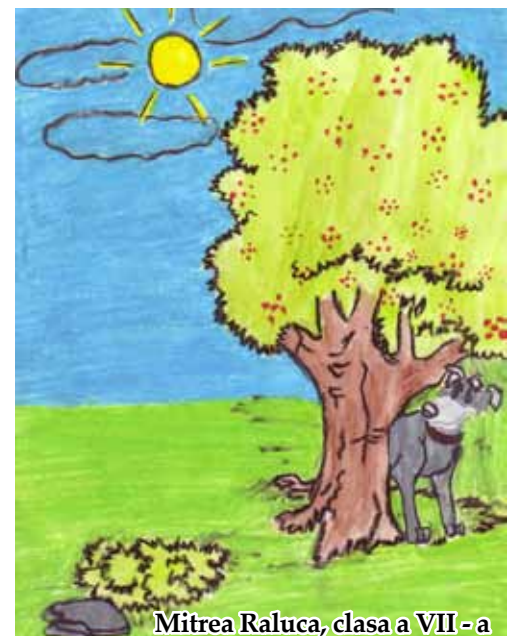
- V-am căutat, dar dacă vă ascundeți în locuri în care nu pot ajunge...

- Îmi pare rău, am uitat că nu poți ajunge la nori, spuse mica rază de soare.

S-au jucat până când a venit seara iar raza de soare a trebuit să meargă

la mama ei. Și-au luat rămas bun, promițând că a doua zi vor relua jocurile.

✧ **Nechifor Andreea, clasa a V-a B**

Mitrea Raluca, clasa a VII-a

Glasul Școlii, nr16

Marea

Era o zi liniștită de vară. Soarele zâmbea pe cerul fără nori. Pescărușii gălăgioși și jucăuși zburau încet deasupra întinderii albastre a apei. Eu eram pe malul mării, admirând valurile imense. Ele înaintau încrezătoare, se izbeau puternic de țărm, înghițându-l pentru câteva clipe, apoi se retrăgeau biruitoare, lăsând în urma lor, pe plaja udă, mii de scoici de toate formele și culorile.

După intervenția valurilor, țărmul arăta precum un muzeu de artă. Micile scoici străluceau puternic în lumina soarelui dogoritor. O boare de vânt trecea ușor pe acolo, răcorind întreaga fire. Valurile deveneau din ce în ce mai mici și mai line. Cât cuprindeai cu privirea era doar apă. O întindere de apă albastră ce nu se mai termina parcă. Valurile înspumate erau strălucitoare. Parcă era o joacă între culorile argintiu și albastru.

Marea m-a impresionat profund. Am stat minute în șir, fără să-mi dau seama, cu privirea ațintită spre imensitatea de apă ce strălucea precum un diamant.

❖ Ignat Loredana, clasa a VI- a B

Țara magică a poveștilor

Costan Paula, clasa a V - a A

Era o seară de vară. Întunericul învăluia întreaga lume. Pe cer stelele străluceau, iar luna privea liniștită la copiii care dormeau, printre care mă aflam și eu. Încetul cu încetul am intrat în lumea viselor. Pe neașteptate, m-am simțit înconjurată de un miros îmbietor, pe care nu l-am mai întâlnit niciodată. Privind în jurul meu am văzut un peisaj încântător. Mii de flori mă înconjurau, văzduhul era plin de păsărele iar cântecele lor m-au emoționat foarte tare. O păsărică s-a apropiat de mine și m-a întrebat:

- Fetițo, spune-mi care este dorința ta cea mai mare?

- Aș dori să mă întâlnesc cu Făt - Frumos din lacrimă, eroul meu preferat.

- Atunci urcă pe aripa mea ca să mergem în țărâmul poveștilor

- Bine, am răspuns eu roșie de emoție.

Eram atât de surprinsă de ce

vedeam și auzea ,încât nici nu eram mirată că pot să înțeleg limbajul păsărilor.

Am ajuns în locul promis și mi-am întâlnit personajul preferat. Era așa cum mi l-am imaginat. Veșmintele cusute cu fir de aur și argint străluceau în lumina soarelui. Nu a părut mirat de venirea mea, parcă mă aștepta, și m-a invitat în palatul său. I-am spus cât de mult m-au impresionat faptele sale și curajul de care a dat dovadă. M-a invitat la o plimbare cu dragonul său înaripat.

- Bianca, trezește-te, e timpul să mergi la școală!

- Mamico, mai lasă-mă puțin, vreau să zbor!

M-am trezit cu greu, dar fericită că mi s-a împlinit dorința cea mai mare, aceea de a mă vedea cu personajul preferat.

❖ Vasilache Bianca, clasa a V-a B

Suntem în anul 3345. Școala gimnazială Hârtop a fost modernizată din nou. Clădirea seamănă cu un ghiozdan, aducându-se astfel un omagiu obiectului școlar atât de folosit într-un trecut foarte îndepărtat. Din exterior școala nu pare mare, dar în interior are dimensiuni impresionabile. Acum școlarii vin în mașini care mai de care mai speciale, circulând pe sub pământ sau prin aer. Pereții sunt dintr-o sticlă blindată care nu lasă să se vadă nimic din ce e în exterior. Există laboratoare pentru toate materiile, manualele au fost înlocuite cu tablete. Mobilierul este ultramodern, totul este interactiv. În

locul profesorilor sunt plasme din care îți predau profesori din toată țara. Acoperișul se deschide și pot ateriza elicopterele școlare. Pe școală există antene imense care captează semnale din spațiu, din alte galaxii, astfel că elevii pot lua legătura cu alți elevi din univers. Copiii au aparate care le pregăteau tot felul de mâncăruri. Elevii comunică în special prin puterea gândului.

Nu îmi place această școală deoarece totul este prea tehnologizat, nu se aud râsete, nu e veselie, copiii par ca niște roboți programați.

❖ Sandu Robert, clasa a VI-a B

Iacobiț Marian, clasa a VII - a

Eu și ploaia

Prin pustiul întunericului și mireasma crengilor de tei, văd în umbră strigarea ploii.

Prin somnul, prin gândul și visul meu, pe străzile tăcute merg cu ploaia. Ca visul în somn și eu din nou, din nou, pătrund în ploaia ce mă cheamă ca un fulger ce luminează strada și mă luminează și pe mine din întunericul nopții. Și ea mă cheamă-n somn:

- Vino-n ploaie și cântă! dar eu refuz să mă las controlată de ea și de dorințele ei nebunești. Norii mă caută și aud iarăși glasul ploii:

- Vino-n ploaie, dansează cu mine... Nu mai pot rezista chemării și am ieșit râzând. Mă aștepta luminoasă, caldă, frumoasă, înmiresmată, bucuroasă să mă vadă. Și am alergat cu ploaia și sufletul meu era fericit, dorind să nu se mai oprească..

❖ Bulgariu Gabriela, clasa a VII- a

Copilărie: De ce nu cresc mai repede?

Adolescență: Am crescut așa de mult?

Maturitate: De ce nu mai sunt acel

Brăneanu Miruna, clasa a VIII - a A

Cine-mi poate spune?

copil inocent, vesel și jucăuș?

Într-o zi, în parc, se întâlniră doi frați cu vecinul lor, domnul Popescu, care era avocat. Dan avea cinci ani, iar Bogdan, fratele său, avea cincisprezece ani.

- Bună ziua, domnule Popescu! Ce mai faceți?

- Bună ziua, copii! Îl aștept pe fiul meu, trebuie să ajungă curând. Voi ce faceți?

- Eu merg la joacă, iar Bogdan se îndreaptă spre liceu.

- Foarte bine! De ce nu mai sunt acel copil inocent, vesel și jucăuș? Aș fi venit și eu să mă joc.

- Eu abia aștept să fiu mare! De ce nu cresc mai repede? O să fie foarte frumos, o să fiu arhitect...

- E frumos și la maturitate, dar clipele cele mai minunate sunt acum, în copilărie. Bucură-te de clipele acestea!

Cine-mi poate spune de ce timpul a trecut așa de repede? Uite, Bogdan are acum mai multe responsabilități, nu-i așa?

- Da... câteodată mă întreb când am crescut așa de mult. Acum parcă gândesc mai diferit. De ce trebuie să ne maturizăm?

- Eu vreau să fiu matur, să gândesc altfel. De ce trebuie să aștept atât până ce voi fi mare? Cine-mi poate spune cât de interesant va fi. Îmi place și în copilărie, totul e atât de simplu. Oare când voi crește voi gândi și eu așa? Îmi va fi dor de copilărie?

- Timpul îți va da răspunsul enigmelor tale. Încet, încet vei descoperi acest mister.

- Poate... Mulțumesc pentru sfaturi. La revedere!

- Pe curând, copii!

❖ Ignat Loredana, clasa a VI- a B

Chipul frumos al poveștii

Chipul Poveștii visătoare te încântă la prima privire. Zâmbetul ei ca argintul te face să o adori și să o iubești. Părul ei galben ca soarele parcă ar fi presărat cu petale de aur tremurătoare. Ochii săi limpezi, limpezi ca apa și albaștri ca cerul când te privesc, parcă te prefac în floare. Măinile ei te îmbrățișează cald și te duc în Țara Poveștilor.

În fiecare zi ești invitat într-o excursie în această țară fermecată, iar dacă nu știi cum să intri în ea îți spun eu: trebuie să deschizi cartea de povești. Dacă ai reușit să intri în Țara Poveștilor, vei vedea o zână: aceasta este Povestea. Rochia sa este împodobită cu petale de tufănică. Pe cap poartă o coroană din flori multicolore. Aripile ei gingașe strălucesc în soare ca niște diamante.

-Vino cu mine! îți va spune ea. Hai să-ți prezint

Țara Poveștilor, țara peste care domnesc eu. În această țară păsările și animalele vorbesc, se joacă împreună. Aici poți găsi toate poveștile din lume, cele care au fost spuse, se spun și se vor spune vreodată. În mijlocul țării este palatul poveștilor, casa Poveștii. Ea și slujitorii ei se înțeleg foarte bine. În camera zânei este o curățenie desăvârșită. Fiecare lucru este pus la locul său chiar de ea. După ce Poveste îți va prezenta țara sa, te vei întoarce acasă.

-Sper să mai vii în vizită, îți spune ca de fiecare dată.

Iar oricine îi va răspunde:

-Voi mai veni, voi mai veni mereu !

Iar ea te va aștepta cu alte lucruri noi.

Povestea este fermecătoare !

❖Costan Teodora, clasa a V-a A

Casandra Diana, clasa a V - a A

Nichita Iliuța, clasa a IV - a B

Într-o seară frumoasă de mai, la o mănăstire de pe un munte mareț și tainic un călugăr se ruga cu stăruință pentru sufletele păcătoșilor. Copacii foșneau ușor, bufnițele tăceau și noaptea era neagră, neagră ca tăciunele. Candela icoanei lumina chipul bătrânului arătând blândețea sa. Ziceai că e un sfânt ! Afară luna creștea ca un fagure de miere.

După un timp o nălucă răsare la ușă. Era un hoț! Călugărul, nebăgându-l în seamă, continua să se roage liniștit. Hoțul, venind cu gândul de a fura icoanele și lucrurile sfinte de argint ale bisericii, se duse spre altar. Deodată a fost trăsnit de privirea bătrânului. Nu mai putu să facă un pas, parcă împietrise.

-De ce vrei să furi? Nu știi că faci un păcat ?

-Sunt sărac și ...

Hoțului i s-au înecat cuvintele.

-Crezi în Dumnezeu? a continuat bătrânul călugăr.

Ruga omului

-Nu credeam, dar când am văzut privirea ta am înțeles că mare este Dumnezeu creștinilor ! Vreau să mă fac creștin!

-Foarte bine. Mai întâi să ne rugăm pentru tine. Să văd care este voința Domnului.

-Mulțumesc mult ?

Parcă începuse să se roage la altar blândețea. Obrajii zdrențuiți ca un

prapur vechi ai călugărului arătau anii întregi de suferință și rugăciune. Apoi începuse să-i povestească tâlharului despre facerea lumii, ieșirea sufletului din trup, raiul și iadul.

După câțiva ani, hoțul a devenit călugăr. În seara aceea luna s-a-ngrădit c-un curcubeu. Totul era liniștit, doar un huhurez obraznic a îndrăznit să tulbure farmecul nopții.

❖Grădinariu Adina, clasa a V-a A

Verișoara mea, Mihaela

Pe verișoara mea o cheamă Mihaela. Ea are 18 ani și este în clasa a XI-a. Locuiește la Fălțiceni, la o mătușă pentru că mama ei a murit, iar tatăl ei s-a recăsătorit.

Este înăltuță și grăsuță. Are tot timpul o privire caldă și un zâmbet larg pe buze. Vocea ei duioasă și încântătoare este adorată în special de mine, dar și de toți cei care o cunosc. Îi place să cânte, dar îi place și să danseze.

Mihaela are ochii căprui, părul șaten ondulat, nu poartă ochelari și nici nu are pistruie pe față. Ea învață foarte bine.

Eu și Mihaela ne vedem de puține ori pe an. Chiar dacă ne vedem foarte rar, când ne întâlnim avem multe de povestit. Ea seamănă foarte mult cu

Mărănduca Răducu, clasa a VI - a A

mama sa Elena. Este ascultătoare și îi place să-și ajute colegii atunci când au nevoie.

Dacă din întâmplare ia o notă mică, se uită unde a greșit, iar la următorul test se străduiește să ia o notă mare. Scrisul Mihaelei este ordonat și citeț. Ei îi plac toate materiile și, în special, româna.

De obicei îi place să poarte haine comode și colorate care să nu fie prea strâmte. Preferă o pereche de blugi și o bluză albastră.

Mihaela nu are nicio soră și niciun frate, are multe rude la Hârtop și mulți colegi de liceu foarte apropiați.

Mihaela este verișoara mea, dar și o prietenă de încredere pe care te poți baza la orice.

❖Grădinariu Minodora, clasa a VI-a A

Vasiliu Ciprian, clasa a IV - a A

Onuțu Ionela, clasa a IV - a B

GHICITOARE

Care este "copacul"
Cu rădăcinile-n pamant,
Cu varful în cer,
Între crengile sale
Cuprinzând lumea?

(crucea)

❖Prisaca Ionut, clasa a IV-a A

Nichita Iliuța, clasa a IV - a B

OLIMPIADELE si CONCURSURILE

din scoala noastra

În școala noastră au fost multe olimpiade si concursuri dintre care se pot număra: olimpiada de limba si literatura română, olimpiada de matematică, olimpiada de limba engleză si limba franceză, concursul de cultură și spiritualitate românească și concursurile de șah, tenis de masă și cros.

La olimpiada de limba si literatura română au participat elevii: Beșleagă Mălina, Brăneanu Magda, Filip Gabriela, Ignat Iuliana, Iliaia Alexandra, Vasiliu Andreea clasa a 8-a A, Bulai Sabina, Ignat Cătălina, Iliaia Ionela, Irimia Victor, Mazilu Ioana, Nechifor Gabriela, Vasilache Delia din clasa a 8-a B, Beșleagă Andrei, Bulgariu Gabriela, Filip Mihai, Iftodie Adrian, Irimia Alexandru, Mărânduca Diana, Vasilache Robert din clasa a 7-a, Filip Florin, Ioniță Rebeca, Iordăchescu Adrian, Grădinariu Minodora din clasa a 6-a A, Ignat Loredana, Mărânduca Bianca, Onuțu Andreea, Sandu Robert, Vasiliu Diana, Vasiliu Daniela din clasa a 6-a B, Costan Teodora, Casandra Diana, Grădinariu Adina, Ignat Anamaria, Irimia Elisabeta, Nechifor Alin, Pădureanu Ionut din clasa a 5-a A, iar din clasa a 5-a B elevii: Nechifor Andreea, Nechifor Daniela, Nechifor Ștefan, Rusu Alexandra, Rusu Cristina, Vasilache Bianca.

Fiecare și-a dat silința să rezolve cât mai bine subiectele care presupuneau multă muncă și concentrare. Ignat Loredana din clasa a 6-a B și Costan Teodora din clasa a 5-a A au mers mai departe la etapa județeană, iar Costan Teodora a luat mențiune.

La olimpiada de matematică au participat elevii: Beșleagă Mălina, Brăneanu Magda, Ignat Iustinian, Ignat Iuliana, Iliaia Alexandra, Nechifor Gabriel, Vasiliu Andreea clasa a 8-a A, Bulai Sabina, Iliaia Ionela, Mazilu Ioana, Nechifor

Gabriela, Vasilache Delia din clasa a 8-a B, Beșleagă Andrei, Bulgariu Gabriela, Filip Mihai, Iftodie Adrian, Irimia Alexandru, Mărânduca Diana, Trifan Costel, Vasilache Robert din clasa a 7-a, Filip Florin, Trifina Denisa, Grădinariu Minodora, Ioniță Rebeca, Iordăchescu Adrian, Irimia Mihai, Mărânduca Gabriel clasa a 6-a A, Ciapă Cătălina, Ignat Loredana, Mărânduca Bianca, clasa a 6-a B, Costan Teodora, Casandra Diana, Grădinariu Adina, Ignat Anamaria, Irimia Elisabeta, Nechifor Alin, Nechifor Vasile și Pădureanu Ionuț clasa a 5-a A, Nechifor Andreea, Nechifor Daniela, Nechifor Ștefan, Rusu Cristina, Vasilache Bianca din clasa a 5-a B.

Cu toții ne-am străduit să rezolvăm exercițiile și problemele. Din păcate nimeni nu a mers mai departe la etapa județeană.

Concursul de cultura și spiritualitate românească, etapa județeană s-a desfășurat la Rădăuți și au participat și câțiva elevi din școala noastră: Beșleagă Mălina din clasa a 8-a A, Ignat Loredana, clasa a 6-a B și Grădinariu Adina, clasa a 5-a A.

La olimpiada de limba engleză, faza locală care s-a desfășurat la Fălticeni, au participat: Ignat Iustinian și Nechifor Gabriel din clasa a 8-a A.

La concursul de șah, care s-a desfășurat în Fălticeni la Școala Nr 2 au participat elevii: Beșleagă Andrei,

Bulgariu Gabriela, Trifan Costel, din clasa a 7-a și Nechifor Gabriela din clasa a 8-a B. Nechifor Gabriela a luat locul 3, iar Trifan Costel a luat locul 1 și s-a dus mai departe la etapa județeană la Suceava unde a luat locul 9. Nu

Nechifor Daniela, Nechifor Ștefan, Rusu Alexandra, Vasilache Bianca.

Fiecare și-a dat silința să rezolve cât mai bine subiectele care presupuneau multă muncă și ingeniozitate, dar s-ar putea ca nimeni să nu se califice pentru etapa următoare.

Elevii au mai participat și on line sau prin poștă la diferite concursuri naționale, regionale sau județene.

La concursul național "Scrisoare către prietenul meu" au participat Beșleagă Mălina și Vasiliu Andreea din clasa a 8-a A și ambele au luat premiul I.

La concursul județean de creare de povești "Copilul- un bulgăre de creativitate" au participat: Ignat Iuliana, cls. a 8-a A, premiul al II-lea, și Ioniță Rebeca, clasa a 6-a A.

La concursul național "Sclipiri de iarnă" au participat Casandra Diana, cls. a 5-a A, Ignat Iuliana, cls. a 8-a A, Vasilache Delia, cls. a 8-a B, dar încă nu s-au primit rezultatele.

La concursul interjudețean "Nașterea Domnului- renașterea bucuriei" au participat: Costan Teodora, Conduraru Adina, Grădinariu Adina din cls. a 5-a A, Ioniță Rebeca din cls. a 6-a A și Iliaia Ionela, Vasilache Delia și Caulea Ionela din cls. a 8-a B. Nu s-au primit încă rezultatele.

Elevii claselor a 6-a B și a 5-a B au participat la Cangurul poveștilor. Acestea sunt olimpiadele și concursurile la care am participat și care vor rămâne mereu în amintirea noastră.

☞ **Nechifor Gabriela și Iliaia Ionela, clasa a VIII-a B**

toți au luat diplomă, dar au câștigat o anumită experiență și au trăit niște clipe frumoase.

Reprezentanții școlii noastre la concursul de tenis de masă au fost: Beșleagă Florin, Mărânduca Valentin, Vasilache Robert din clasa a 7-a,

iar la concursul de cros au participat Grădinariu Vasile, Iftodie Adrian, Munteanu Ionela, Rotarița Mihai din clasa a 7-a.

La concursul național interdisciplinar + Poezie au participat elevii claselor a șasea și a cincea: Ioniță Rebeca, Grădinariu Minodora din clasa a 6-a A, Ciapă Cătălina, Ignat Loredana, Vasiliu Diana din clasa a 6-a B, Costan Teodora, Casandra Diana, Grădinariu Adina, Pădureanu Ionut din clasa a 5-a A, iar din clasa a 5-a B elevii: Nechifor Andreea,

Simularea Evaluării Naționale

în martie 2013

Spătariu Alexandru, clasa a II-a B

Pentru unii elevi simularea a fost un prilej de întărire a statutului, pentru alții o amenințare. Unii erau nerăbdatori să înceapă mai repede, alții nu știau cum să mai amâne. Unii tremurau de emoții la gândul ca vor primi o notă, altora acest

Glasul Școlii, nr16

lucru le era relativ indiferent.

Simularea este o adevărată încercare, chiar și pentru aceia care se simt atât de bine pregătiți încât consideră că nu poate să-i surprindă nimic. Emoțiile ne încercau, intram în starea de panică când vedeam că timpul zboară așa de repede, simțeam o ușoară impacientare. Nerăbdarea unora de a începe proba, trăirea unor stări de încordare ușoară, pun organismul în starea cea mai potrivită pentru confruntare, mobilizând corespunzător resursele fizice și psihice. Eu am venit încrezătoare în propriile forțe, ignorând oboseala, trecând cu tenacitate peste orice obstacol care mi se ivea în cale.

Simulările au avut loc pe data de 11 martie la

limba română și 14 martie la matematică. Simulările nu au fost ușoare și trecând de la un subiect la altul gradul de dificultate creștea. Timpul a fost de două ore. Camerele video au functionat și în fiecare clasă erau câte doi profesori supraveghetori. Aceștia ne-au supravegheat pe durata întregii simulări. Elevii nu au venit la examen cu teama de eșec, ci cu dorința de succes. Rezultatele s-au afișat în următoarele zile. Au fost rezultate bune, dar și mai puțin bune și ne-au surprins pe noi cât și pe profesori.

Profesorii au fost dezamăgiți de note, dar sper că pe viitor vom trata Evaluarea Națională cu mai multa seriozitate astfel încât notele vor fi mai mari.

☞ **Ignat Iuliana, cls. a VIII-a A**

STIL modă

Cămașa, din garderoba bărbaților în cea a femeilor

Astăzi încercăm să vedem cum s-a transformat cămașa de-a lungul anilor și cum a ajuns să fie o piesă vestimentară de nelipsit din garderoba oricărei femei.

Poate că nu știai până acum, dar în trecut cămașa nu era o piesă vestimentară propriu-zisă, ci mai degrabă un fel de lenjerie strict masculină, pe care bărbații o purtau pe sub haine, pentru a-i proteja de transpirație. Nu se știe momentul exact, însă la un moment dat în istorie și femeile au început să poarte astfel de lenjerie. Se bănuiește totuși că acest tip de cămașă pe care femeile obișnuiau să o poarte se dezvoltase din tunica specifică perioadei romane.

Obiceiul de a purta cămașă ca lenjerie s-a păstrat până la începutul secolului al șaisprezecelea în cazul bărbaților, moment în care cămașa a început să fie considerată piesa vestimentară de sine stătătoare. Mai mult decât atât, ea a ajuns să capete culoare sau să fie brodată până la sfârșitul aceluiași secol.

Femeile au început să poarte cămăși ca piese vestimentare pe la 1860. Până la sfârșitul secolului al nouăsprezecelea, majoritatea femeilor din Europa și America dețineau în garderoba lor o cămașă, însă aceasta semăna mai mult cu o ie voluminoasă decât cu cămașa pe care o știm astăzi.

Momentul în care femeile au început să poarte cămăși asemănătoare cu cele ale bărbaților a fost la începutul anilor 1900 atunci când Coco Chanel a început să

devină un nume cunoscut în lumea modei. Chanel iubea stilul masculin și considera că pantalonii cu dungă sau cămașa albă, piese exclusiv masculine, s-ar potrivi de minune și femeilor.

Din acel moment cămașa a început să-și continue drumul, fiind influențată câte puțin de fiecare perioadă istorică parcursă. Dacă în anii '30-'40 a început să fie din ce în ce mai cambrată pe corpul femeilor, iar în anii '50 Marilyn Monroe a pornit curentul cămășilor accesoryzate cu centuri late, anii '60-'70 au adus pentru cămășile femeilor ceva cu totul și cu totul nou, imprimeurile. În anii '80 nu mai rămăsese nicio cămașă fără umeri voluminoși, însă din '90 cămașa a început să-și reia croiala clasică.

Dupa un drum lung și tumultuos, astăzi cămașa a ajuns să fie o piesă vestimentară cât se poate de comună, atât pentru femei, cât și pentru bărbați, fiind prezentă în majoritatea colecțiilor importante. Cămașa normal, purtată de bărbat este creată pentru a servi un scop: de acoperire. Aceasta oferă protecție și acționează ca un mecanism de reglare a temperaturii. Totuși, chiar și în aceste creații care au ca scop primar această funcție de protecție, pot fi găsite multe trenduri la modă. Aduceți-vă aminte de portretele pictorilor clasici care purtau acele cămăși fără gulere cu mânecile largi și tălăzuite. Comparați-le cu cămășile cu gulere cu nasturi care sunt purtate ca articole formale în secolul XX. În timp ce piața devine din ce în ce mai globală, se

pare că cămășile bărbătești și moda lor se schimbă mai rapid ca niciodată.

Unul din cele mai interesante progrese în moda cămășilor din secolul XX a fost dezvoltarea tricoului cu guler. Unele persoane îl mai numesc și cămașa de tenis. A fost de fapt inventat de Rene Lacoste în 1929. Cine a fost Rene Lacoste? A fost un faimos tenisman francez.

Tricoul cu guler oferă o alternativă mai comodă unui jucător de tenis la cămășile elegante pe care le purtau în mod tradițional. Comercializarea tricoului cu guler practic nu s-a făcut decât în momentul când Ralph Lauren a realizat în anii '60 colecția de tricouri cu guler. Această colecție de tricouri a rămas la modă pentru mulți ani. De fapt, a fost așa de populară și așa de multi ani încât a început să fie considerată din categoria hainelor obișnuite. În prezent nu prea mai este purtat de jucătorii de tenis, însă acest tricou este văzut și purtat de mulți oameni obișnuiți care aparțin multor culturi.

CE ESTE NOU?

Ce modele de cămașă se poartă în anul 2013

Anul acesta se poartă cămășile, atât la ținutele elegante, cât și la cele casual. Iată ce modele se poartă și cu ce să le combini.

1 Cămașa-rochie – Acest tip de cămașă este lungă până deasupra genunchilor și se potrivește la o ținută casual, ușor neglijentă, dar totodată foarte feminină. Fie prinsă sub sâni și lărguță în partea de jos, fie cu o croială evazată și prinsă în talie cu o centură, fie dreaptă, cu nasturi, cămașa-rochie îți va da un aer tineresc. O poți purta la jeanși, cu colanți sau la fuste drepte, până la genunchi și dresuri groase, mate și colorate.

2 În carouri – Cămașa în carouri revine în forță în acest an. Croiala ei trebuie să fie dreaptă și lungimea recomandată este până

la șold. Se poartă combinațiile de alb, negru și gri, la care se poate adăuga și o nuanță veselă, precum roșu, albastru sau roz. Poart-o la jeanși, cu un maieu sau un tricou pe dedesubt și cu cizme cu talpă joasă ori cu toc mediu mai gros. O poți asorta și cu o fustă de blugi cu talie înaltă, cu o curea subțire în talie.

3 Cu cravată – Cămășile cu cravată, înnodată sub formă de fundă, sau cele cu umeri bufanți, sunt ideale pentru o ținută elegantă, ușor romantică. Acestea se mulează perfect pe linia corpului. Pot fi purtate atât la fuste și la pantaloni drepecți, cât și la jeanși țigaretă sau evazați. Pantofii cu toc înalt, cei în stil britanic, ori în stil masculin, cu șiret, și balerinii sunt potriviți pentru o astfel de ținută.

Știați că ...?

.....Toată lumea știe de existența nasturilor de pe mânecile hainelor, dar puțini sunt cei care știu că cel care a introdus această "inventie" a fost Napoleon Bonaparte. El a cerut croitorilor să coasă nasturi pe mânecile tunicilor pentru ca soldatii să nu mai fie tentați să își steargă nasul cu mâneca. ....Tunsorile scurte reprezintă ceva obișnuit în zilele noastre și nimeni nu este surprins atunci când vede o față cu părul scurt. Dar nu a fost așa întotdeauna; pe vremuri, soțiile care se dovedeau necredincioase erau pedepsite prin tunderea

părului. Părul tuns scurt al unei femei era stigmatul înșelătoriei sale. ....Astăzi se pare că în vogă sunt sprâncenele naturale stufoase, dar în

Știați că...?

.....Capul călugărței (mantis religioasă) are o poziție cu totul specială. Este singura insectă care-și poate roti capul 360 de grade. O altă ciudățenie este faptul că are 2 ochi compuși și 3 ochi simpli.

.....Girafa este cel mai înalt animal de pe planetă, dar are și o limbă deosebit de lungă (aproximativ 50 cm), pe care o folosește să se curețe în urechi. ...Cârțița este capabilă să sape un tunel de peste 90 m într-o singură noapte.

.....Papilele gustative ale fluturilor se află pe piciorușe. Astfel își caută frunzele cele mai potrivite, pe care să poată depune ouă și care să poată fi apoi consumate de omizi.

.....Chow chow este singura rasă de câini cu limba mov. Toți ceilalți câini au limba roz.

.....Ochii măgarului sunt astfel amplasați încât animalul poate să-și

vadă toate cele patru picioare.

.....Melcii pot hiberna și dormi 3 ani, fără întrerupere .

.....Dinții iepurilor nu încetează să crească până la moartea acestora.

.....Șarpele este surd.

.....Delfinii dorm mereu cu ochii deschiși.

.....Elefantul este singurul mamifer care nu poate sări

.....Crocodilii nu pot scoate limba din gură deoarece au o protecție pentru

timpul perioadei Renașterii moda era ca sprâncenele să fie rase cu totul. Un bun exemplu al acestei tendințe este imaginea Mona Lis ei.

.....Că se pot obține haine din lapte? După ce Lady Gaga și-a făcut o rochie din carne, niște nemți vin cu o idee la fel de neobișnuită. Ei au găsit o modalitate de a extrage fibre din lapte, pe care le țes, apoi fac haine. Folosesc lapte care

ar ajunge altfel la gunoi, deoarece nu îndeplinește standardele de calitate pentru a fi consumat. Materialul rezultat este unul foarte moale și, în plus, hipoalergenic. Procesul e însă costisitor, așa că țesătura ajunge să fie mai scumpă decât bumbacul organic. Totuși, ideea s-ar putea dovedi foarte utilă într-un viitor nu tocmai îndepărtat: majoritatea hainelor sunt făcute din derivate de petrol, resursă care se va termina în următoarele decenii.

➡Beșleagă Mălina, clasa a VIII-a A

a nu și-o mușca cu ajutorul fălcilor puternice și a dinților feroși.

.....Cea mai scurtă perioadă de gestație la animale se poate întâlni la oposum, care dă naștere puilor la numai 12-13 zile de la concepere, iar cea mai lungă perioada este la elefantul asiatic, cu 608 zile, adică peste 20 de luni de gestație.

.....Albina - este o insectă remarcabilă - nu au urechi, dar au un simț al mirosului excelent cu chimioceptori în antene. Albinele văd culorile diferit față de noi. Ele sunt insensibile la roșu, dar detectează lumina ultravioletă care este invizibilă pentru noi.

.....Șerpii au capacitatea să își disloce maxilarele pentru a înghiți mai ușor pradă.

.....Iată și un animal foarte ...rațional. Crevetele este o specie de rac, ce nu are inima în corp, ci în ... cap.

.....Pasărea colibri este cea mai mică pasăre și singura care poate zbura și

înapoi

.....Furnicile nu dorm niciodată. Cu toate acestea, în zorii zilei, furnicile se întind asemenea oamenilor pentru a se dezmoști.

.....Melcul de livadă, care trăiește și în România, hibernează pe perioada iernii (perioada când sunt temperaturi negative) ascuns în pământ, la circa 30 de centimetri adâncime, sigilându-și ermetic intrarea în cochilie cu ajutorul unui gel foarte gros care se întărește și formează un dop. Același gel îl ajută pe melc să urce pe pereții verticali sau să treacă peste ascuțișul unei lame fără a se tăia. Și în perioadele de secetă, atunci când aerul este prea uscat, melcul își sigilează intrarea în cochilie, pentru a se proteja de deshidratare.

.....Caracatița are 3 inimi.

.....Inima unei balene poate cântări o tonă jumătate.

➡Mălina Beșleagă și Andreea Vasiliu, clasa a VIII-a A

Vreau să știu • Vreau să știu • Vreau să știu

Pași prin istoria timpului

Informații inedite despre toponimicul Hârtop

Comuna Hârtop se află situată în partea de S-E a județului Suceava la 8 km de municipiul Fălticeni, într-o zonă marcată de prezența masivelor deluroase ce cuprinde stepă și silovostepă. Vecinii Hârtopului: Vulturești, Pleșești, Preutești, Bunești . Comuna este udată de pâraie mici ca pârâul Hârtopului, Prisacii, Ursului, Ciorsaci, ce sunt tributare râului Somuzul Mare. Teritoriul administrativ al comunei se întinde pe o suprafață de 1856,06 ha.

Câteva dealuri din această localitate:

Dealul Pietrelor- situat în partea de N-V a comunei.

Dealul Țintei –situat în partea de E

Dealul Cetații-situat în partea de S

Dealul Holmu-situat în partea de V

Totul a început de la cimitir unde, conform legendei, a existat schitul călugărilor care în timpul domniei lui Ștefan cel Mare au luptat la Războieni, de unde s-a întors un singur călugăr, suficient însă să refacă viața monahală a schitului în jurul căruia se va dezvolta comunitatea

Glasul Școlii , nr16

numită mai târziu satul, comuna Hârtop. Teritoriul de astăzi al localității cât și împrejurimile sale au

constituit din punct de vedere natural un cadru favorabil pentru stabilirea unor comunități umane. Pe teritoriul comunei nu există dovezi arheologice care să indice prezența pe aceste meleaguri a grupărilor paleolitice.

Prima dată la Hârtop s-au descoperit două toporașe din silex aflate în colecția școlii. Acestea ne

duc la concluzia că teritoriul a fost locuit încă din epoca neolitică. O altă descoperire a fost un mormânt descoperit întâmplător de către localnici.

Alte descoperiri:

- 1.Un cuțit de tip celtic la capătul satului în stânga drumului Hârtop-Preutești.
- 2.O ceașcă dacică tipică găsită pe panta nordică a dealului Cetația.
- 3.O monedă cu efigia împărătesei Faustina.

Satul Hârtop a fost în apropierea Șomuzului, dar din cauza deselor incursiuni ale hoardelor tătare, satul s-a mutat unde este astăzi. În cele mai vechi documente comuna apare sub formă de Vârtop, Vârtop, Hârtopu. În ceea ce privește etimologia cuvântului Hârtop se pare că provine din așezarea sa într-o zonă depresionară a Podișului Fălticenilor mai accidentată cu gropi și coaste repezi cu denumirea frecventă de Hârtoape. În documentele moldovenești localitatea apare cu statutul de sat, mai târziu prin secolul XX localitatea va căpăta statutul de comună.

Localitatea Hârtop a avut un trecut interesant și va avea un viitor strălucit.

➡Mazilu Ioana, cls. a VIII-a B

Excursia clasei a v – a

In ciuda vremii ploioase, am mers miercuri în excursie în oraș, în Fâlticeni. Totul era mohorât, cerul gri, iar pe jos numai bălți.

Prima dată am fost la Clubul copiilor și elevilor. Acolo am fost primiți călduros de către copii și profesorul lor. Ne-au arătat dansuri populare, am mers într-un mic muzeu numit de copii "Casa bunicii", unde erau expuse costume naționale, covoare, ștergere, obiectele ciobanului și lucruri cu ajutorul cărora oamenii înainte țeseau, împleteau și coseau. Am fost conduși în diferite camere: de pictură, de sculptură, muzică, carting, geografie, turism, engleză, civică, dans.

Apoi am luat o gustare și am pornit la drum către Muzeul "Ion Irimescu". Ghidul ne-a povestit din ce erau sculpturile, semnificația lor, numele, cum erau făcute. Acolo erau și schițe ale sculpturilor sau peisaje din călătorii făcute din cărbune, carioca sau creion. Mie mi-a plăcut cel mai mult o sculptură foarte mare "Mama și copilul", dar și "Dimitrie Cantemir", "Moise", "Autoportret", "Corneliu Baba" și altele.

Ultima destinație a fost "Muzeul Apelor Mihai Băcescu". Ni s-au prezentat foarte multe informații

despre instrumentele de pescuit, tehnica de pescuit, pești, păsări, crustacee și animale acvatice. Am văzut vitrine cu animale, păsări împăiate care trăiesc pe lângă apă, pești conservați în borcane și cutii de sticlă, stele de mare, scoici și documente vechi. Am intrat într-o cameră mare unde erau acvarii cu pești. Unul era cu peștișori lucitori așa de mici încât ziceai că erau musculițe. Altele erau cu țestoase sperioase, pești mari mustăcioși care dansau, alții aveau o coadă lungă, galbenă sau albă arătând că poartă rochie și pești multicolori îndrăzneți care ne priveau pătrunzător.

Unii colegi au cumpărat vederi, scoici și alte lucruri care să le aducă aminte de această excursie.

Spre tristețea noastră am plecat acasă. Toți eram obosiți și uzi, dar a fost o zi foarte frumoasă.

✎ Grădinaru Adina, clasa a V-a A

Sunt cetățean responsabil

Suntem în ultima săptămână dinaintea vacanței, săptămână cu școală "altfel". O săptămână așteptată cu mare nerăbdare de toți elevii. Astăzi este joi, iar după programul care ni s-a adus la cunoștință astăzi vor veni în școala noastră niște domni polițiști.

Doamna dirigintă și doamna profesoară de limba română ne-au spus câte ceva despre cei doi și că vom susține și un concurs pe clase.

Stăteam cuminti în clasă împreună cu clasa a VIII-a B și a VII-a și așteptam polițiștii. A venit și clipa când au ajuns. Eram foarte impresionată de costumele lor, dar mai ales de atitudinea acestora. Ne-au prezentat niște reguli și ne-au sfătuit ce trebuie să facem pentru a fi în siguranță. Ne-au pus întrebări și ne-au dat exemple de situații mai neplăcute în care putem intra. Eram foarte atenți, iar eu stăteam și mă gândeam la toate pericolele care mi se pot întâmpla dacă nu sunt

atentă și dacă nu respect legea.

La final cei doi polițiști ne-au pregătit câteva întrebări și am organizat un concurs la care au participat clasa a VIII-a A, clasa a VIII-a B și clasa a VII-a. A fost foarte frumos. În final s-au anunțat și câștigătorii: clasa a VIII-a B era pe locul I, noi, clasa a VIII-a A, pe locul II, iar clasa a VII-a pe locul III. Eram fericiți și mândri că învățasem foarte multe lucruri care ne sunt și ne vor fi de ajutor în viață. Domnii polițiști ne-au spus că, dacă vom avea probleme la școală sau acasă, să nu ascundem și să mergem la o persoană adultă pentru a anunța autoritățile superioare îndreptățite să rezolve problema. Întâlnirea cu domnii polițiști

a fost făcută pe cicluri a VII-a cu a VIII-a și a V-a cu a VI-a. La cei mai mici au ieșit pe locul I două clase: a V-a B și a VI-a B, pe locul II clasa a V-a A și pe locul III clasa a VI-a A.

Această zi a fost specială și interesantă!

✎ Vasiliu Adreea, cls. a VIII-a A

În lumea celor 3 R

» continuare, PG. 1

Rezolvarea acestor probleme se va face dacă toți vom fi conștienți că trebuie să reducem, să re folosim și să reciclăm deșeurile.

Pe data de 2 aprilie la Școala Gimnazială Hârtop a avut loc concursul de proiecte realizate din materiale reciclabile. Elevii și-au pus imaginația la contribuție și au creat diferite obiecte: costume, poșete, accesorii, locuințe și un vulcan. Fiecare

echipa și-a realizat proiectul în cadrul orelor de la școala din săptămână "Să știi mai multe, să fii mai bun". Proiectele au fost prezentate de către doi reprezentanți ai echipei. Copiii au muncit foarte mult la realizarea proiectelor, și-au adus de acasă: acvarele, cartoane, ață, aracet, ziare, polistiren și multe altele, iar la realizarea lor au contribuit cu toții, fiecare realizând câte ceva. Elevii claselor a cincea au realizat obiecte din material textile și carton. Elevii claselor a șasea au creat o rochiță din CD-uri accessorizată cu un colier din capace de bere, o floare prin tehnica origami, dar și multe altele. Elevii din clasa a șaptea s-au descurcat cel mai bine, dovedind că imaginația bogată este punctul lor forte. Au realizat o fermă cu diferite animale, un robot, o cabană, însă ceea ce le-a pus capac tuturor a fost orașul din viitor realizat de Filip Mihai și Beșleaga Andrei. Clasele a opta au realizat un vulcan și cabane dotate cu toate condițiile.

Juriului i-a fost foarte greu să aleagă, însă în final locul I l-a câștigat clasa a șaptea.

Concursul a fost foarte interesant și sperăm cu toții să mai fie organizat și în anii viitori.

✎ Bulai Sabina, cls. a VIII-a B

Viitorul nostru

În sfârșit a venit săptămâna mult așteptată de toți copiii, și anume săptămâna „Să știi mai multe, să fii mai bun” în care cărțile și caietele vor fi lăsate acasă, pentru o săptămână vom uita de ele. Vom face multe lucruri interesante și anume: concursuri, jocuri, diferite colaje chiar și mici plimbări, vom vizita muzee, iar elevii clasei a opta vor vizita liceele pentru a se hotărâi mai ușor ce drum să urmeze patru ani de-acum încolo.

Luni dimineată elevii clasei a opta, printre care și eu, au hotărât împreună cu doamnele diriginte să vizitam liceele. Cu toate că vremea din ultimele zile a fost mohorâtă acea zi a fost una foarte bună, din toate punctele de vedere.

Primul colegiu vizitat a fost Colegiul "Nicu Gane" despre care s-au auzit numai lucruri bune, iar acum urma să vedem dacă este așa. Când am pășit în curtea colegiului și când am intrat pe ușa școlii mii de emoții ne-au cuprins. Un elev al colegiului din clasa a zecea ne-a prezentat totul: sălile de clasă, laboratoarele de chimie și fizică, sala de teatru și curtea. Cu toții ne-am dat seama că cele auzite erau adevărate, într-un cuvânt Colegiul "Nicu Gane" este minunat.

Al doilea pe lista era Colegiul "Vasile Lovinescu". Aici doamna directoare ne-a vorbit despre istoria

acestui colegiu, iar apoi ne-a fost prezentat de o doamna profesoară. Din nou am fost entuziasmați și de acest colegiu.

Ultimul a fost Colegiul "Mihai Băcescu" despre care, la fel ca și despre "Nicu Gane", am auzit numai lucruri bune. Reapăruseră din nou emoțiile. Am vizitat sălile de clasă, laboratoarele, dar ceea ce ne-a atras atenția cel mai mult a fost Centrul de Documentare și Informare, prescurtat C.D.I. Acolo ni s-a prezentat o scenetă foarte amuzantă, un filmuleț despre istoria colegiului și niște cântece minunate.

După câteva ore vizita noastră a luat sfârșit. Ne-a părut bine că am făcut această vizită, acum știm care este viitorul nostru.

✎ Mazilu Ioana, clasa a VIII-a B

2012

Foarte pe scurt ne propunem să facem o analiză a anului care a trecut, din mai multe perspective, ce a însemnat el pentru școala noastră.

În primul rând aș dori să supun atenției mult discutata evaluare externă realizată de experți ARACIP în școala noastră în anul școlar 2011/2012. A fost un proiect POSDRU cu finanțare europeană la care școala noastră s-a înscris în mod benevol. O serie de cadre didactice au și participat la cursuri de instruire pe această temă. Potrivit legislației în vigoare fiecare unitate de învățământ va fi supusă evaluării externe o dată la 5 ani. Doi experți ARACIP, spunem noi mai exigenți, au analizat modul de îndeplinire a 24 de indicatori legați de calitatea educației, modul de asigurare a serviciilor medicale, a pazei școlii, etc. și au considerat că unii dintre aceștia nu au fost îndepliniți. Prin urmare Școala noastră era singura din cele 31 înscrise în program (și nu din toate școlile județului care sunt peste 200) nu a primit așa numita reacreditare. A urmat o campanie de presă negativă la adresa școlii noastre. Programul prevedea revenirea evaluatorilor ARACIP care urmau să stabilească dacă indicatorii considerați ca fiind neîndepliniți au fost aduși în stadiul minim de acreditare. A doua echipă revenită pe 24 mai 2012, a analizat toți indicatorii și descriptorii de performanță neîndepliniți și a constatat că aceștia au putut fi evaluați cu calificative de trecere. Școala din Hârtop are atestat de calitate! Poate fi consultat pe website-ul ARACIP, <http://aracip.edu.ro>. Unele ziare au dat dovadă de un mare "profesionalism" și în toamna acestui an au păstrat informația potrivit căreia școala noastră rămânea neacreditată. Deși rezultatul evaluării nu este unul foarte bun, este însă unul muncit și veridic. Indicele de risc înscris pe certificat arată că resursele materiale și umane de care dispune școala sunt utilizate cu eficiență.

În altă ordine de idei anul 2012 a însemnat și o serie de investiții și reparații la școala noastră. Beneficiind de fonduri de la autoritatea locală s-a reușit înlocuirea acoperișului și schimbarea tâmplăriei pe latura vestică. Finanțarea pe elev a făcut posibilă repararea întregii instalații electrice din școală, veche de peste 30 de ani, schimbarea ușilor de la intrarea în clase și alte reparații.

Rămâne la capitolul nerealizări, sistarea construcției de la școala din sat, deși continuarea lucrărilor nu depinde de noi.

Privim la 2013 cu încredere și speranță. Situația economică nu ne permite să ne propunem lucruri mărețe, dar cu pași mărunți sperăm să facem o schimbare sesizabilă care să se reflecte în calitatea actului educațional de la noi din școală.

Director,
Prof. Vasiliu Dumitru

Primăvară, primăvară

"Pe crengile copacilor spălați de ploaie, încep să apară mugurii visători ca niște săgeți verzi."

După iarna geroasă, care a lăsat în frunte, tot alaiul florilor pastelate începe să pună stăpânire peste pădure. Boboci sfioși de toporași se dezvelesc de plapuma zăpezii și încep să înflorească. Brândușele nu se lasă nici ele mai prejos, își scot căpușoarele violet printre frunzele rămase din toamnă pe pământ. Printre firele de iarbă de un verde crud încep să se ivească brebeneii și grăușorul. Verdeța domnește peste tot locul.

Filip Larisa, clasa I A

caldă îi spală fața și îi curăță rănila lăsată de iarna nemiloasă. Pădurea începe să reînvie, la fel ca-n fiecare an, primăvara.

Animalele, încetul cu încetul, sunt trezite din hibernare de razele soarelui și de un vântușor umed care adie alungându-le somnul. Din pământul reavăn, cu brazde de catifea, clopoțelii fragezi și curajoși ai ghiocelilor se ivesc unul după altul salutând pădurea și dezmoțindu-se după iarnă. Cu ei

Pe crengile copacilor spălați de ploaie, încep să apară mugurii visători ca niște săgeți verzi. Din ei răsar florile gingașe care împodobesc capul pădurii cu o cunună alb-rozie.

Pe cerul azuriu, se zăresc șiruri negre de cocoare care, trecând peste pădure, se bucură că o revăd. Celelalte păsări care locuiesc în pădure se reîntorc acasă la cuiburile lor care aproape că au fost distruse în întregime de cruzimea iernii. Pe chipul pădurii se citește veselie și mulțumirea. Obrajii ei sunt roșii ca odinioară.

Iar, ca bucuria pădurii să fie

mai mare, găzulițele, ascultând trilurile melodioase ale păsărilor voioase, zboară prin văzduhul albastru. Dar nu numai pe cer sunt semne de bucurie, prin iarba fragedă mișună furnici hărnicuțe și gândăcei feluriți. Florile colorate cântă la soare arătându-și fericirea.

Totul e o simfonie de culori. Pădurea a renăscut. Primăvara e o încântare ea. În jur, natura trezită la viață, reîmprospătată, se bucură și ea împreună cu pădurea.

Primăvara e anotimpul speranței !

Costan Teodora,
clasa a V-a A

Filip Larisa, clasa I A

Natura înseamnă viață

Stiți oare cât suferă natura de pe urma noastră ? Oare câte viețuitoare și câte plante au dispărut sau sunt pe cale de dispariție ? Floarea-de-coliț, lăleaua pestriță, cerbul, capra neagră și câte și mai câte. Noi am poluat natura și n-am ținut cont că s-ar putea să dispară atâtea lucruri frumoase ! Toate acestea ar putea să ducă și viața noastră în pericol !

Am aruncat gunoaie cât munții, substanțe chimice în râuri, am folosit prea mult autovehiculele și energia electrică. Dacă continuăm așa aerul nu va mai fi curat, apa va fi rea, nu vom mai avea din ce să facem hrană pentru că plantele se vor usca și animalele vor pieri.

Ați observat că dacă vă uitați

prea mult la calculator sau la TV vă simțiți rău ? Pentru că acestea conțin radiații. Vedeți ? Chiar și lucrurile care vă par inofensive vă pot afecta și pe voi, dar și natura.

Pentru a o proteja puteți măcar să faceți următoarele lucruri: plantați copaci, nu aruncați gunoaie, ci le reciclați, încercați să mergeți cu bicicleta sau pe jos în loc să mergeți cu mașina, folosiți cât mai puțin electricitatea.

Grădinariu Adina, clasa a V-a A

Munteanu Andreea, cls. a V-a B

A venit primăvara

Primăvară prea frumoasă
Ești o mireasă aleasă
Aduci zâmbete zglopii
Pe fețele multor copii.

Grădina a înverzit
Ghiocelii au ieșit
Narcise și vioarele
Sunt pe placul mamei mele.

Primăvară, ai venit
Cu drag noi te-am primit.
Am vrea să rămâi pe veci
De la noi să nu mai pleci

Rusu Alexandra, clasa a V-a B

Primăvara

Este o zi nemaipomenită de primăvară. După o iarnă lungă și grea, un ghiocel mic și plăpând își scoate capul de sub stratul de zăpadă. Păsările migratoare au început să se reîntorcă bucuroase, căutându-și cu înfrigurare cuiburile. Bobocii sfioși de toporași se dezvelesc. Cerul azuriu îmi face cu ochiul, chemându-mă să ies la joacă.

Vasiliu Andrei, cls. a V-a B

Un grup de copii voioși se îndreaptă spre un deal din apropierea caselor. Verdeța domnește peste tot, iar în aer plutește o mireasmă încântătoare.

Copiii admiră copacii încărcăți de floare, zumzetul albinelor care zboară harnice de la o floare la alta. Un vânticel adie lin printre crengile copacilor împrăștiind parfumul florilor cât mai departe.

Îmi place acest anotimp, deoarece întreaga natură este cuprinsă de veselie, de mireasmă și optimism.

Rusu Cristina, clasa a V-a B

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Beșleagă Mălina (VIII) - Redactor șef,
Vasiliu Andreea (VIII) - Redactor șef,
Vasilache Delia (VIII) - Redactor adjuncț,
Ignat Loredana (VI) - Secretar gen. de redacție.

REDACTORI:

Mazilu Ioana (VIII), Nechifor Gabriela (VIII),
Illoaia Ionela (VIII), Bulgariu Gabriela (VII),
Ignat Iuliana (VIII), Costan Teodora (V),
Grădinariu Adina (V), Vasilache Bianca (V),
Nechifor Andreea (V), Costan Paula (IV),
Vasiliu Ciprian (IV)

Elevii, colaboratori ai revistei se regăsesc în paginile acesteia.

PROFESORI COORDONATORI:

Baba Gabriela, Crill Ancuța,
Filip Maria, Olariu Adriana, Onofrei Nadia,
Radu Gabriel, Vasiliu Dumitru

Concepție grafică/machetare:
prof. Radu Gabriel

site-ul școlii:
<https://sites.google.com/site/scoalahartop>

ISSN 1844 - 332X

LA FRANCOFONIE

UNE ÉMISSION TV

„ACOUSTIC” est une émission hebdomadaire organisée par TV5 et RFI. Donc, elle apparaît chaque semaine sur ces deux chaînes de la francophonie. Les domaines abordés par cette émission commune de ces deux chaînes sont la chanson française et les langues francophones. Chaque semaine l'émission a un invité qui, après le jeu traditionnel de l'entretien, il joue un morceau en public. Bien sûr l'invité est un artiste francophone. La demi-heure de l'émission est consacrée aux rubriques „Brèves” et „Agenda” qui traitent des sorties d'albums, tournées et festivals.

L'émission est profitable parce que au-delà du plaisir artistique crée par la chanson française et francophone, cette émission est le lien entre tous les peuples qui parlent la langue française dans le monde. Cette émission c'est la maison de tous les gens qui parlent la langue française.

❖ **Besleaga Malina, clasa a VIII - a A**

L'AMITIÉ

L'amitié est l'un des plus importants et profonds sentiments humains. Il est impossible d'imaginer notre vie sans les amis qui enrichissent notre existence et qui donnent un sens à notre existence de chaque jour. Il y a des gens qui considèrent l'amitié plus importante que l'amour même et il y a beaucoup d'arguments pour cette assertion. Dès les plus jeunes âges, on sent la nécessité de se savoir entourés par des gens qui aiment les mêmes choses que nous et qui se trouvent proche de nous dans les moments de joie et aussi de tristesse.

Sans les amis qui rendent notre vie plus belle, il est impossible de savoir vivre et de surmonter les difficultés qui se trouvent dans notre chemin. L'amitié est une modalité de connaître la vie, de développer notre personnalité, de mieux connaître nous-mêmes et les autres. Par le contact avec les autres, notre personnalité peut se définir d'une manière très profonde et pour toute la vie. Vivre avec les autres, sentir leurs bons sentiments dans des moments de tristesse ou de joie est tout ce qu'il y a de plus important dans la vie.

L'amitié et la communication sont deux des concepts les plus importants du monde moderne mais cela ne signifie pas qu'ils n'étaient pas importants dès l'aube de l'humanité.

❖ **Mazilu Ioana, clasa a VIII - a B**

Francofonia: istoria unui cuvânt

Cuvântul a fost conceput de către geograful ONÉSIME RECLUS (1837-1916), care s-a gândit să clasifice locuitorii Țării în funcție de limba pe care o vorbeau în cadrul familiei sau a relațiilor lor sociale.

Acest lucru l-a determinat să creeze termenul de FRANCOFONIE („Francophonie”), desemnând astfel ansamblul populațiilor ce se exprimă în limba franceză. Deci, Francofonia cuprindea atât o dimensiune lingvistică cât și geografică, desemnând ansamblul teritoriilor unde se vorbea franceza. La aceasta se adăuga simbolul limbii, în calitate de port-drapel al idealurilor Revoluției franceze, ferment mistic al libertății, fraternității, solidarității umane și al schimburilor culturale.

Odată cu ivirea secolului XX și urmarea constituției de către anumite intelectuali cu activități notabile, Francofonia devine o idee nouă și își forjează o dimensiune culturală odată cu crearea, îndeosebi după 1945, a unui mare număr de asociații internaționale.

Calea instituționalizării Francofoniei și piatra de hotar al acestui proces ireversibil o constituie, fără îndoială, crearea în 1970, la Niamey în cadrul unei convenții, a Agenției de Cooperare Culturală și

Tehnică („Agence de Cooperation Culturelle et Technique” - ACCT), unică organizație interguvernamentală a Francofoniei. Dar consacrarea definitivă a dimensiunii instituționale a Francofoniei va fi marcată de către Prima Conferință a Șefilor de Stat și de guvern a țărilor având în comun folosirea limbii franceze, eveniment petrecut la Versailles, în 1986.

Dacă, la începuturile sale, Francofonia reprezenta o dimensiune culturală, evoluția sa recentă, cea din ultimul deceniu în special, dovedește că a devenit un element la plural, modern și solidar, al unității în diversitate, novator și original în peisajul politic, economic și cultural internațional.

Francofonia nu mai este numai ansamblul persoanelor de pe mapamond care au în comun folosirea limbii franceze, ea fiind în prezent o comunitate internațională, acoperind cele cinci continente, având un ideal de inter-intelegere și de fraternitate între popoare sau indivizi care regăsesc în această sinteză dintre aspirația generală către universalitate sau aspirația individuală către identitate.

❖ **Vasilache Delia, clasa a VIII - a B**

LA FRANCOFONIE

Dès 1986 (mille neuf cents quatre-vingt-six) la journée de 20 (vingt) mars est devenue officiellement la journée de la francophonie. Dans ce jour, la langue française est honorée dans le monde entier. Avec cette occasion sont organisées des manifestations culturelles dans la plupart de pays participants de communauté francophone. Le géographe français Onésime Reclus a invité ce mot de „FRANCOPHONIE” en 1880 (mille huit cents quatre-vingt). Il désigne des personnes et des pays qui utilisent la langue française. En 1960 (mille neuf cents soixante) Léopold Sédar Senghor a l'intention de faire une constitution de la communauté francophone. Plus tard en mille neuf cents quatre-vingt-quatre (1984) on crée une haute Réunion francophone, et puis en (1986) mille neuf cents quatre-vingt-six, à Paris a lieu la première Réunion des chefs d'état et des gouvernements des pays qui ont en commun l'utilisation de la langue française.

On estime que plus de deux cents millions de personnes sont francophones. La Roumanie est connue comme pays francophone dès 1993 (mille neuf cents quatre-vingt-treize).

❖ **Ilioia Ionela, clasa a VIII a B**

La Francophonie

Le français est pratiqué par près de 50 millions d'étrangers, mais 170 millions le connaissent. Plus de 50 pays se sont déclarés francophones. La francophonie prend sa source dans une langue commune: le français. Le français est une langue ancienne qui provient du latin, plus exactement du gallo-romain-latin vulgarisé et imprégné d'éléments gaulois sur lequel se sont greffés des éléments germaniques. On considère que son acte de naissance date du IXe siècle. Le français moderne s'impose au XVIe siècle.

Le terme „francophonie” est inventé au XIXe siècle par le géographe Onésime Reclus pour désigner l'ensemble des populations parlant français. Mais le terme de francophonie est bien plus riche: il engendre le sentiment d'appartenir à une même communauté et surtout d'en partager les valeurs culturelles, politiques, et même économiques. Il suppose des liens de toutes sortes, une certaine solidarité de groupe, une conscience commune...

Des associations naissent... puis des organisations... bientôt des sommets... (le premier, au Québec, en 1987). Le sommet de Hanoï, en 1997, (le septième), a marqué un tournant, car il a donné à la francophonie institutionnelle une pleine dimension politique, et en a fait une organisation internationale à part entière... Au sommet de Moncton (Canada, 1999) l'année 1999 a été désignée comme année de la jeunesse de la francophonie.

❖ **Vasiliu Andreea, clasa a VIII a A**

Douce Saint - Valentin

Douce Saint-Valentin d'amour
Le cœur qui crie l'amour
Pour cette femme tous les jours,
Celle qui a notre cœur,
et notre bonheur....
Une femme parfaite à nos yeux,
nos yeux tant amoureux,
on était à la recherche d'amour,
et enfin elle est là chaque jour....
Un Saint-Valentin dans ses bras,
où on glisse des mots tout bas,
pour dire son amour,
qui pour elle durera toujours.

❖ **Bulai Sabina, clasa a VIII - a B**